

Giới thiệu Công Lực Boss Phản Diện

Hệ thống công lực biến thái nhất trong lịch sử - Trò chơi dưỡng thành người yêu của Boss phản diện.

Đối tượng công lực:

#Boss âm hiểm biến thái

#Boss ngạo kiều ngây thơ

#Boss lạnh lùng tự bế

#Boss quý súc phúc hắc

...

An Tĩnh bỗng nhiên bị đá vào trò chơi cảm thấy lệ rơi đầy mặt: “Đối tượng công lực quá biến thái!”

Bạn đang đọc truyện *Công Lực Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

[Chúc mừng người chơi, hoan nghênh ngài đã tiến vào trò chơi dưỡng thành người yêu của Boss phản diện]

Trước mắt An Tĩnh là một mảnh đen nhánh, bên tai là âm thanh máy móc xa lạ.

[Chúc mừng người chơi, xin ngài hãy vui vẻ tận hưởng các loại cốt truyện khác nhau của trò chơi]

[Nhiệm vụ của người chơi là chiếm được trái tim của các Boss phản diện lớn nhất trong các cốt truyện khác nhau và bảo vệ tình yêu của nam nữ chính]

Công lực Boss phản diện?

An Tĩnh rùng mình, không phải là thật đấy chứ?

[Mỗi lần người chơi hoàn thành nhiệm vụ, giá trị hắc hóa sẽ tăng thêm. Một khi giá trị hắc hóa đầy, người chơi sẽ nhận được danh hiệu “Nữ phụ bạo lực nhất lịch sử” và thoát ly khỏi trò chơi]

Vậy nếu cô thất bại ...

[Nếu người chơi không hoàn thành nhiệm vụ, ngài sẽ vĩnh viễn được nhận danh hiệu “Nữ phụ dễ bị đánh bại nhất lịch sử” và vĩnh viễn không thể thoát ly khỏi trò chơi, chịu sự áp đảo của các Boss phản diện ~ mãi mãi]

An Tĩnh: ...

“Tôi cự tuyệt!” An Tĩnh vô lực phản kháng, cả người cô đều rơi vào trạng thái không thể cử động, tình huống cực kì nguy hiểm!

[Kháng nghị bị bác bỏ]

[Nếu người chơi không có nghi vấn nào khác, hệ thống sẽ truyền tống người chơi vào cốt truyện thứ nhất]

An Tĩnh còn chưa tiếp nhận sự thật, thân thể đã mất đi tri giác. Ký ức xa lạ giống như nước lũ tràn vào trong đại não.

oOo

Thân thể nàng xuyên vào cũng tên là An Tĩnh, là thư ký riêng của nam chính Phương Du. Cô đem lòng ái mộ hắn đã lâu, sau đó bị nữ chính lấy lý do quyến rũ nam chính mà hung hăng giáo huấn một trận.

Mà nam chính Phương Du và nữ chính Bành Bối Bối là thanh mai trúc mã, hai người tâm đầu ý hợp. Rất không may, công ty gia đình nữ chính bị phá sản, tình yêu của bọn họ gặp rất nhiều trắc trở.

Tuy nhiên, có truyện cầu huyết nào lại không xuất hiện nam phản diện, cùng nam chính tranh giành nữ chính? Không sai, câu chuyện này cũng có.

Boss phản diện mà cô phải công lược – Tô Minh. Hắn là đại boss lớn nhất của truyện, có quyền có thế, nói là một tay che trời cũng không ngoa.

Đặc biệt là, vị boss này lại vô cùng thích nữ chính Bánh Bối Bối, dùng rất nhiều thủ đoạn để cản trở nam nữ chính đến với nhau. Có thể nói, nam nữ chính không thể ở bên nhau, một nửa là công lao của hắn.

Mang suy nghĩ trong đầu tổng kết lại một lượt, cuối cùng An Tĩnh rút ra kết luận: “Chỉ cần cô có thể thuận lợi thu phục Tô đại Boss vào trong tay, ngày lành của nam nữ chính còn xa sao?”

Nghĩ thông, An Tĩnh chậm rãi mở to hai mắt. Đập vào mắt cô là trần nhà màu trắng, dưới người là cảm giác bông bênh mềm mại. An Tĩnh suy đoán, cô hẳn là đang nằm trên một chiếc giường lớn.

Cô còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, trên cổ đã truyền đến cảm giác lạnh như băng, vừa rũ mắt liền nhìn thấy một bàn tay thon dài cân xứng đang bóp chặt cổ mình.

An Tĩnh ngậy người, ngay sau đó, một khuôn mặt tuấn mỹ lọt vào trong mắt cô.

Người đàn ông khoảng chừng hai sáu hai bảy tuổi, ngũ quan tinh xảo mà thâm thúy, khuôn mặt anh tuấn giống như được chạm khắc mà ra. Dưới mày kiếm sắc bén là một đôi mắt lạnh như băng, sống mũi cao thẳng, phô bày toàn bộ vẻ đẹp cao quý mà ưu nhã. Mái tóc đen ngắn ngắn có vẻ rất mềm mại rủ ở bên tai, khoe môi lạnh bạc mím lại, cho thấy chủ nhân của nó cực kì không vui.

[Tĩnh! Xác định đối tượng công lược, thuộc tính nhiệm vụ: âm hiểm biến thái. Độ khó: ***]

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

An Tĩnh còn chưa kịp thưởng thức khuôn mặt của mỹ nam thì đã bị hắn bóp cổ đến nghẹt thở.

“Buông...tay”

An Tĩnh bị hành động của hắn dọa sợ, bàn tay gắng sức kéo bàn tay đang bóp chặt cổ mình ra.

[Người chơi chú ý, hảo cảm của mục tiêu hiện tại là -5]

Tô Minh siết chặt bàn tay, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm An Tĩnh.

Khuôn mặt cô tái nhợt vì quá đau đớn mà đỏ ửng lên, đôi môi hồng nhuận không ngừng run rẩy, yếu ớt giống như một đóa hoa hồng, chỉ cần hắn mạnh tay thêm một chút, căn cổ mảnh khảnh này sẽ dễ dàng bị bẻ gãy.

[Người chơi chú ý, hảo cảm của mục tiêu hiện tại là -5]

“Muốn chết!” Tô Minh ghé vào bên tai cô, chậm rãi buông ra hai chữ, rõ ràng hơi thở vô cùng ảm áp lại khiến cả người cô như rơi vào hầm băng.

[Người chơi chú ý! Người chơi chú ý! Nếu ngài bị từ vong ngoài ý muốn, thanh máu sẽ trở về số 0, ngài sẽ bị hệ thống hủy diệt!]

Càng lúc càng hít thở không thông, An Tĩnh dùng sức giãy dụa. Đáng tiếc cô càng dùng sức, bàn tay trên cổ càng siết chặt lại. Ánh mắt cô đối diện với ánh mắt lạnh như băng của Tô Minh, trong lòng càng thêm sợ hãi.

“Tô tiên sinh, Bánh tiểu thư muốn gặp ngài.”

Đúng lúc An Tĩnh cho rằng cô sẽ phải chết dưới tay Tô đại boss, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

Bàn tay trên cổ chợt buông lỏng, An Tĩnh dùng sức hít thở. Không khí mới mẻ tràn vào trong phổi, khiến An Tĩnh cuối cùng cũng cảm thấy mình còn sống.

Tô Minh đã xuống giường sửa sang lại quần áo, trước khi rời đi vẫn không quên nhắc nhở: “Trong coi cô ta cho cẩn thận.” Hắn liếc mắt nhìn An Tĩnh đang chặt vật một cái, bước chân nhanh chóng rời đi.

An Tĩnh hít thở một lúc lâu mới cảm thấy cả người thoải mái hơn một chút.

Biến thái! Người này chính là một tên biến thái!

Bước xuống giường, An Tình ngay lập tức tìm một cái gương, cô muốn biết bộ dạng của thân thể này như thế nào.

Trong gương là một cô gái có khuôn mặt cực kì xinh đẹp, mái tóc dài màu nâu hơi xoăn nhẹ, mắt hạnh long lanh ngập nước, đôi môi đỏ mọng ướt át, là một mỹ nhân quyền rũ khiến lòng người ngửa ngáy.

Duỗi tay xoa xoa dấu vết bầm tím trên cổ, trên da thịt trắng nõn càng phá lệ chói mắt. Trong lòng An Tình thầm mắng kẻ nào đó không biết thương hương tiếc ngọc.

Đúng lúc này, cửa phòng đột ngột bị đẩy ra, An Tình bị dọa sợ ngồi bệt xuống đất. Trong phòng bỗng nhiên xuất hiện vài người đàn ông cao lớn, mặc quần áo đen từ đầu tới chân, giống y hệt vệ sĩ trong truyền thuyết.

“Tiểu thư, thỉnh ngài ngoan ngoãn ở yên một chỗ, chúng tôi được lệnh Tô tiên sinh giám sát hành động của ngài.”

Bệnh tâm thần! Hắn ta tuyệt đối mắc bệnh tâm thần!

Theo như ký ức cô được tiếp nhận, nữ phụ quyền rũ nam chính bị nữ chính phát hiện, Tô Minh lại bắt gặp nữ chính khóc lóc vô cùng thương tâm, lập tức đau lòng cho cô ta, sai người bắt nữ phụ mang tới biệt thự này. Vì vậy khi cô vừa xuyên qua mới có cảnh suýt nữa bị bóp cổ đến chết kia.

An Tình liếc mắt nhìn đám vệ sĩ đang nghiêm cẩn canh chừng mình, nhắc chân đi đến cửa sổ, tìm kiếm bóng dáng của Tô Minh.

Quả nhiên, một khung cảnh vô cùng đặc sắc lọt vào tầm mắt. Một cô gái mặc váy dài màu trắng, mái tóc nhẹ nhàng tung bay trong gió đang ngồi nói chuyện với Tô Minh trong khuôn viên tràn ngập sắc hoa đỏ rực.

Người ngoài nhìn vào không thể nghĩ ngờ là một khung cảnh cực kì hòa hợp, nhưng chỉ có người trong cuộc mới biết, không khí không khác gì giường cung bặt kiếm.

“Tôi hy vọng anh có thể thành toàn cho tôi và Phương Du, cũng dừng ngay việc tạo áp lực cho Phương thị.”

Tô Minh nhìn chăm chú vào dung nhan xinh đẹp quen thuộc trước mắt, trên mặt cô ướt đầm nước mắt, không ngừng khóc lóc cầu xin hắn, thoát nhìn vô cùng đau khổ.

Trái tim co rút đau đớn, giống như bị người bóp nghẹt tới mức không thở nổi.

Mặc dù vậy trên mặt hắn vẫn bình tĩnh như cũ, khuôn mặt lạnh lùng không chút cảm xúc, môi mỏng thốt ra những lời tàn nhẫn:

“Bành tiểu thư, có lẽ cô đã hiểu nhầm điều gì rồi, tôi chưa từng ra tay đối phó Phương gia.”

Trên mặt Bành Bối Bối tràn ngập nước mắt: “Tô tiên sinh, anh có biết điều tôi hối hận nhất là gì không?”

“Đó chính là, nhận thức anh!”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Tô Minh liếc mình nhìn xuống xúc động muốn vuốt ve khuôn mặt đối phương, muốn lau đi những giọt nước mắt thương tâm của người trong lòng.

“Tôi hối hận vì lúc trước đã nhận thức anh!”

Tô Minh mỉm cười, cho dù trong lòng khổ sở tới mức nào, trên mặt anh vẫn là nụ cười ưu nhã thông dong. Chỉ là không ai thấy, bàn tay đang nắm chặt kia, đã nổi đầy gân xanh.

Cho tới khi Bành Bối Bối rời đi, Tô Minh vẫn không hề mở miệng thêm một lần nào. Hắn cũng không cần phải che dấu tâm tình khổ sở của mình nữa.

Tô Minh điên cuồng đập phá đồ đạc trong phòng, trong đó có vài cái bình cổ có giá trị hàng vạn nhân dân tệ.

Trong ánh mắt sắc bén tràn đầy hàn ý. Hắn lạnh lùng hít một hơi, toàn thân tản ra hơi thở nguy hiểm.

Phương thị gặp nguy cơ tài chính là do hắn làm, bởi vì Bành Bối Bối thuộc về hắn. Phương Du, nhất định phải chết!

Phát tiết một lúc lâu, Tô Minh lái xe rời khỏi biệt thự.

An Tĩnh ngồi yên trong phòng, sau khi xác định Tô biến thái đã hoàn toàn rời đi, trái tim đang đập bình bịch mới dần bình tĩnh lại.

Cô mở cửa phòng, từ từ bước xuống lầu.

Lưu thăm là người hầu của Tô gia, hiện tại đang ở phòng bếp nấu bữa tối. Đối với An Tĩnh cũng chỉ liếc mắt một cái, không nhiều để ý tới.

An Tĩnh muốn từ trong miệng Lưu thăm biết được những thông tin cô muốn. Con người mà, cho dù lúc đầu có xa lạ thế nào, nói chuyện nhiều một chút là có thể làm thân ngay thôi.

Quả nhiên, không lâu sau Lưu thăm bắt đầu thể hiện ra thiên tính bất quá của phụ nữ, thì thăm với An Tĩnh không ít thông tin có giá trị.

“Bánh tiểu thư kia, Tô tiên sinh rất quan tâm cô ta.” Nói xong Lưu thăm liền lắc đầu không vui: “Trước đây, Bánh tiểu thư đã từng cứu Tô tiên sinh một lần, sau đó ngài ấy liền thích cô ta.”

Lưu thăm thờ dài: “Cha mẹ Tô tiên sinh mất sớm, khoảng thời gian đó, ngài ấy không phải uống rượu thì cũng là đánh nhau. Khó khăn lắm ngài ấy mới vượt qua được khoảng thời gian tối tăm đó, nhưng từ đó tới nay cũng chưa từng được thực sự vui vẻ.”

Nghe vậy, An Tĩnh cũng không nhận được có chút đau lòng cho hắn. Bất quá, An Tĩnh xoa xoa cái cổ đáng thương của mình, trong lòng thầm mắng: “Tên biến thái như hắn, có quý mới dám thích!”

Đối với loại Boss biến thái như Tô Minh, chiến lược lâu dài chắc chắn không hữu dụng, nhất định phải một kích tất trúng, dùng thủ đoạn kích thích hắn may ra mới có thể thành công.

oOo

Đêm đã khuya, An Tĩnh ngồi ở phòng khách đợi hắn cũng cảm thấy đói bụng, liền đứng dậy đến phòng bếp tìm đồ ăn.

Vừa đóng cửa tủ lạnh, bà vai đột nhiên bị một thứ lạnh lạnh chạm vào. An Tĩnh hoảng sợ lui về phía sau một bước, không ngờ cả người đột nhiên bị nhấc lên. An Tĩnh bị kích phát hiện bản thân lại bị người kia đề lên thành bàn. Khuôn mặt anh tuấn của Tô đại boss lập tức xuất hiện trong tầm mắt.

Khuôn mặt của hai người bọn họ chỉ cách nhau có mấy cm, cả người cô bị bao phủ trong không gian thuộc về hắn. Ánh mắt Tô Minh có chút mê ly, lại giống như độc xà không ngừng quan sát toàn thân cô, khiến cho trong lòng An Tĩnh phát lạnh, bánh kem trong miệng cũng “xoạch” một cái rơi xuống sàn nhà.

An Tĩnh đại ra nhìn khuôn mặt anh tuấn gần trong gang tấc, khó khăn cười gượng một tiếng: “Haha...Tô tiên sinh, đã lâu không gặp...”

Tô biến thái trở về lúc nào vậy? Trong lòng An Tĩnh cực kì buồn bực.

Tô Minh híp mắt, mày kiếm nhướng lên, giây kế tiếp, An Tĩnh thực sự cười không nổi.

Bởi vì chuẩn bị ngủ, nên trên người An Tĩnh chỉ có một cái váy ngủ hai dây mỏng manh, ngay cả nội y cũng không có!

Mà Tô biến thái cũng không biết lại lên con thần kinh gì, bàn tay mang hơi lạnh mon tron từ vòng eo tinh tế mềm mại của cô đến xương quai xanh tinh xảo, cuối cùng dừng lại ở cấn cổ mảnh khảnh trắng nõn.

An Tĩnh có thể cảm nhận được lồng ngực cực nóng của hắn. Tương tự, Tô Minh cũng có thể cảm nhận được thân thể mềm mại thơm ngát của cô gái trong ngực.

Hắn hơi nghiêng đầu, môi mỏng dán lên vành tai mẫn cảm của cô. An Tĩnh lập tức cảm nhận được hơi thở nóng hổi ấm áp, kế tiếp, lại là một trận nhói đau!

An Tĩnh sợ ngây người, hắn thế mà...lại cấn cô! Mẹ kiếp, không ngờ tên biến thái này còn có loại ham mê đó!

Tô Minh hơi hé môi, hàm răng nhẹ nhàng gặm cấn vành tai trắng nõn mềm mại của cô, sau đó vô cùng ôn nhu cọ xát.

Cả người An Tĩnh cứng đờ, không dám cử động chút nào.

Ai ngờ bàn tay của hắn lại lần xuống, dịu dàng vuốt ve cổ cô.

“Bối Bối...” Bên tai vang lên âm thanh nhẹ nhàng ní non.

[Chúc mừng người chơi, độ hào cảm của mục tiêu +10, thỉnh không ngừng cố gắng!]

Bạn đang đọc truyện *Công Lực Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Sắc mặt An Tĩnh đỏ lên, chẳng lẽ Tô đại boss tưởng cô là nữ chủ?

Nhưng mà rất nhanh, cô liền biết suy nghĩ của mình sai rồi.

Bởi vì...bàn tay đang nhẹ nhàng vuốt ve cổ cô đột nhiên đổi thành siết cổ. An Tĩnh lệ rơi đầy mặt. QAQ, cô bị bóp cổ lần thứ hai rồi đó có biết không?!!!

“Các người đều muốn giết tôi, ước gì tôi mau chết đi có đúng không?”

An Tĩnh vừa ngẩng đầu, mùi rượu nồng nặc đã xông vào khoang mũi. Ánh mắt chột đời đối diện với đôi mắt đầy tơ máu của Tô Minh, giống như hận không thể một ngụm nuốt cô vào bụng!

Chắc chắn là do hắn uống quá nhiều rượu!

“Buông tay!”

Bàn tay hắn càng ngày càng siết chặt, cô không thể làm gì khác hơn là cố sức tách tay hắn ra.

Cùng lúc đó, Tô đại boss còn không quên tiếp tục găm cắn vành tai cô!

An Tĩnh quả thực muốn điên lên, tên này sao lại có ham mê biến thái như vậy, hết găm rồi lại cắn a!

“Bối Bối...”

“Tôi không phải Bối Bối, Tô biến...Tô tiên sinh, anh mau tỉnh lại đi!”

Sức lực của đàn ông và phụ nữ quả thật khác xa nhau, An Tĩnh càng giãy dụa, bàn tay kia càng siết chặt, cô càng không thở nổi.

Một lúc sau, An Tĩnh giờ hai tay tay lên, cái cằm trong tay cô bất ngờ hạ xuống.

“Bộp” một tiếng, bàn tay trên cổ rút cuộc buông xuống.

An Tĩnh dựa lưng vào tường, dùng sức hít thở. Không khí trong lành nháy mắt ập đến, lấp đầy lá phổi. Cô thoải mái than nhẹ một hơi, cuối cùng cũng cảm giác mình còn sống.

Một tay xoa xoa cái cổ tím bầm, một tay nhặt lên cái cằm vừa rơi trên mặt đất.

Cô liếc nhìn người kia, thấy hắn đã nằm yên trên mặt đất ngủ say.

Mắng thảm một tiếng, mất sức chín trâu hai hổ mới có thể đỡ Tô đại boss về phòng.

Mà trên trán của Tô Minh, bị An Tĩnh lấy cằm gõ cho một cái, bây giờ đã sưng lên thành một cục u nhỏ.

Cô thở dài một hơi, tâm không cam tình không nguyện lấy rượu thuốc ra, nhẹ nhàng bôi thuốc lên trán cho hắn.

Nhìn dung nhan tuấn mỹ lúc ngủ của hắn, An Tĩnh cắn môi, ánh mắt tràn đầy tiếc nuối: “Sở hữu một gương mặt đẹp trai thế này, không ngờ lại là một tên biến thái. Thật là phí của trời mà!”

oOo

Một đêm này, Tô Minh ngủ cũng không thoải mái.

Sáng sớm hôm sau, tia nắng ban mai lọt qua cửa sổ, chiếu lên khuôn mặt anh tuấn. Tô Minh hơi nhíu mày, hai mắt từ từ mở ra, đầu đau như búa bổ.

Say rượu đúng là muốn mạng người mà. Tô Minh hít sâu một hơi, không ngờ hắn vừa trở mình, cả người liền ngất ngắc.

Rèm cửa sổ hơi hé ra, vài sợi nắng đậu trên khuôn mặt cô gái, càng tăng thêm vẻ trắng hồng trơn bóng, lấp lánh giống như đang phát sáng.

Mái tóc nâu gọn sóng xõa tung ra, mềm mại nằm trên gối. Hai mắt vẫn đang khép lại, lông mi thật dài khẽ rung động. Đôi môi hồng nhuận hơi hé mở, có vẻ sáng bóng mê người.

Cô gái chỉ mặc áo ngủ hai dây mỏng manh, bởi vì nằm nghiêng mà dây áo hơi trượt xuống, lộ ra một mảng da thịt trắng muốt.

Bỗng nhiên, cô gái nằm kế bên hơi động dậy, trong miệng đang lằm bằm cái gì đó. Tô Minh chỉ cảm thấy bên hông đột nhiên bị đè nặng, hần vừa nhìn thoáng qua, cả người lập tức cứng đờ.

Sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm bắp đùi thon dài trắng nõn đang yên vị trên lưng hần. Hầu hết chuyển động lên xuống, Tô Minh dời ánh mắt, tầm mắt chuyển lên phía trên.

[Chúc mừng người chơi, độ hào cảm của mục tiêu +10]

An Tĩnh đang ngủ ngon đột nhiên nghe được âm thanh máy móc lạnh băng của hệ thống.

Nhất thời cảm thấy cả người lạnh lẽo, cô rùng mình, thân thể theo bản năng hướng về phía nguồn nhiệt cạ sát.

Sắc mặt Tô Minh trắng bệch, nhìn cô gái nhào vào lòng hần ngủ say, trong mắt toát ra một chút hàn ý.

Trên cổ trơn bóng có một vết bầm tím, phía dưới là một mảng da thịt trắng nõn, kế tiếp là xương quai xanh tinh xảo...Bởi vì cả người cô áp sát vào hần, hai luồng mềm mại trước ngực cũng áp sát lên lồng ngực cứng rắn của hần. Theo tầm mắt của hần có thể nhìn rõ khe rãnh sâu hút mê hoặc.

[Chúc mừng người chơi, độ hào cảm của mục tiêu +10]

Đúng lúc cô nghe được âm thanh của hệ thống lần thứ hai, cả người cũng bị một lực mạnh đẩy ra, nháy mắt thanh tỉnh.

Vừa mở mắt liền nhìn thấy bóng dáng cao lớn của người đàn ông đứng bên mép giường. Người đó quay lưng lại với cô, đang chậm rãi mặc quần áo.

Phát hiện An Tĩnh đã tỉnh lại, ngay lập tức tặng cho cô một ánh mắt lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Chớp mắt một cái, An Tĩnh lập tức hiểu chuyện gì đang xảy ra. Sắc mặt cô nháy mắt tái nhợt: “Anh, anh...sao anh lại ở đây?”

Biểu tình trên mặt cô cực kì chân thật, khiến cho Tô Minh cũng sửng sốt, động tác trên tay cũng ngừng lại.

Đôi mắt An Tĩnh ngập nước, hai vành mắt phấp phồng: “Anh, anh đã làm gì tôi hả?”

Ngón tay cô run run giơ lên giữa không trung, giống như gặp phải đã kích cực kì lớn.

“Đây là biệt thự Tô gia, An tiểu thư, tôi muốn ở chỗ nào cũng là đúng lý hợp tình. Cô nói có đúng không?”

Hai mắt tròn tròn, cảm bị một bàn tay lạnh băng nhắc lên, hai mắt An Tĩnh lập tức đối mặt với đôi mắt sâu thẳm của Tô đại boss.

Bàn tay nhắc cảm cô gái lên, Tô Minh hí hóp: “Nếu cô còn muốn sống, ngay lập tức câm miệng cho tôi!”

Âm thanh lạnh lẽo, làm cho người ta không rét mà run.

Cầm đột nhiên được thả ra, người kia nhanh chóng cất bước rời đi. Trong lòng An Tĩnh vô cùng sợ hãi.

Cô cúi đầu nhìn mảng lớn da thịt trắng nõn trước ngực bại lộ trong không khí, chẳng lẽ sắc dụ thất bại rồi?

Đương nhiên, cô không nhìn thấy, lúc Tô Minh xoay người rời đi, lỗ tai hơi phấp phồng.

oOo

Khó khăn lắm mới có một lần Tô Minh ở lại biệt thự ăn bữa sáng. Lưu tâm đương nhiên vui vẻ, chỉ là trên bàn cơm bao trùm một loại không khí quái dị.

Sắc mặt chủ nhà (Tô Minh) âm trầm, không nói một lời nào. Khách nhân (An Tĩnh) lại giống như một con thỏ chuẩn bị mang đi làm thịt, nom nớp lo sợ ngồi ăn cơm của mình.

Từ lượng của hần không tồi, thật không thể hiểu nổi tại sao lại có thể chạy tới phòng An Tĩnh qua đêm.

Trong lòng không thoải mái, cả đầu cũng đau, lại nhìn thấy đầu sỏ ngồi ăn cơm ngon lành, con tức lại bùng lên.

“Cạch” một tiếng thật mạnh, Tô Minh để ly cà phê trong tay xuống, khó chịu “Hừ” một tiếng, không nói một lời đứng dậy rời đi.

An Tĩnh cúi thấp đầu, không thèm liếc mắt nhìn Tô Minh một cái nhưng khóe miệng lại lặng lẽ nhếch lên.

“Tô tổng, mời ký tên lên văn kiện.”

“Tô tổng?”

Đến khi bắt gặp ánh mắt trợ lý quái dị nhìn hằm, Tô Minh mới dần hồi thần, cầm bút ký tên lên văn kiện.

Chết tiệt, tại sao lại cứ nghĩ đến một màn lúc sáng vậy!

Trợ lý vừa ra khỏi cửa, cây bút trong tay lập tức gặp nạn, bị Tô đại boss đang không được tự nhiên cho bay một vòng hạ cánh xuống mặt đất.

Đúng lúc này một tiếng gõ cửa vang lên: “Tô tổng, Bành tiểu thư ở đại sảnh chờ ngài.”

Sắc mặt Tô Minh lập tức trở lại bình thường, âm thanh lạnh nhạt như cũ: “Đã biết.”

oOo

[Người chơi chú ý, độ hào cảm của mục tiêu -10]

An Tĩnh đang giúp Lưu thăm làm văn bản, thật vất vả mới vớt được sùi cảo tròn vo từ trong nồi ra ngoài, còn chưa kịp ăn một miếng thì đã nghe được hệ thống thông báo tin dữ.

[Người chơi chú ý, độ hào cảm của mục tiêu -10]

[Người chơi chú ý, nếu nhiệm vụ thất bại, ngài sẽ phải ở lại trong trò chơi vĩnh viễn]

Âm thanh của hệ thống lại vang lên lần nữa, lúc này An Tĩnh không bình tĩnh nổi rồi.

Khó khăn lắm mới xoát được một chút độ hào cảm, tại sao vừa mới mấy tiếng liền mất rồi?!!!

An Tĩnh sốt ruột, cơm cũng chẳng thèm ăn, mang theo hai bảo tiêu lập tức chạy tới công ty của Tô Minh.

Một chiếc xe hơi cao cấp màu đen lập tức dừng trước cửa tòa cao ốc.

An Tĩnh vội vã muốn xuống xe, vừa thoáng nhìn qua cửa kính liền ngây người.

Hai người kia, là Bành Bối Bối và...Phương Du?

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, An Tĩnh dễ dàng nhìn thấy một cô gái mặc váy dài màu trắng đang khoác tay một người đàn ông cao lớn anh tuấn. Mà đứng đối diện với bọn họ, không phải ai khác chính là Tô đại boss!

Cách xa như vậy, cô vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng sắc mặt trắng bệch và hơi thở lạnh liệt trên người Tô đại boss.

An Tĩnh nhú mày, cắn cắn môi, trong lòng rối rắm.

“Tô tiên sinh, tôi và Phương Du cầu xin anh, xin anh hãy buông tha cho chúng tôi đi.”

Phương Du đỡ Bành Bối Bối, một tay gạt gao nắm chặt tay cô ta, một tay nhẹ nhàng giúp cô ta lau nước mắt.

Ngày hôm qua, cô phiếu của Phương thị xuống dốc không phanh, nếu còn tiếp tục như vậy, công ty liền phá sản!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Cong môi, nụ cười trên mặt Tô Minh lúc nào cũng ưu nhã như thế. Mái tóc đen ngắn ngắn mềm mại hơi lộn xộn, càng khiến khuôn mặt anh tuấn của hằm tăng thêm phần dã tính. Ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm hai bàn tay đang nắm chặt kia.

“Tôi không hiểu các người đang nói gì.”

“Tô Minh, cầu xin anh, đừng bức tôi!” Sắc mặt Bành Bối Bối tái nhợt, hai mắt khóc tới sưng đỏ.

Mẹ Phương đã không đồng ý cô cùng Phương Du ở bên nhau, sao Tô Minh cũng muốn bức cô tới đường cùng?

“Tô Minh, anh đừng quá phận, Phương gia cũng không phải quả hồng mềm mại anh nắn bóp. Cần thận có một ngày, anh sẽ bị những kẻ anh từng coi thường cùng nhau lật đổ đấy!”

Ánh mắt càng thêm u lãnh (âm u + băng lãnh), nụ cười trên mặt Tô Minh vẫn chưa từng thay đổi. Hắn luôn hoàn mỹ như vậy, hoàn mỹ không có một chút sơ hở, giống như tuyết liên trên núi cao, xinh đẹp lại khó cầu, lạnh lẽo như vậy, xa xôi như thế, khiến cho người ta chỉ dám ngược nhìn ước ao, lại không dám có một tia bất kính.

“Ông xã, không phải chúng ta đã hẹn trước cùng nhau đi ăn tối sao?”

Một giọng nói ngọt ngào nũng nịu vang lên, cắt đứt cuộc nói chuyện của ba người, cũng khiến cho Bành Bối Bối và Phương Du đồng thời sững sờ.

An Tĩnh mặc một bộ váy dài màu tím nhạt, mái tóc mềm mại gọn sóng nhẹ nhàng tung bay trong gió.

Trên mặt cô gái là nụ cười rạng rỡ, khóe mắt cong cong như vầng trăng khuyết, cực kì xinh đẹp.

Vừa nhìn thấy Tô Minh, cô gái giống như rất vui vẻ, nhanh chóng nhào tới, giống như chú chim nhỏ nép vào ngực hắn, vừa xinh đẹp quyến rũ lại không mất vẻ hoạt bát đáng yêu.

An Tĩnh ôm người nào đó cả người cứng ngắc, trên mặt cũng đại ra, cười vô cùng ngọt ngào, còn nhón chân hôn lên má hắn một cái.

Không khí trong nháy mắt ngưng đọng.

Ngoại trừ An Tĩnh, cả ba người còn lại đều ngây ngốc.

Một lúc sau, người lên tiếng đầu tiên không ngờ lại là Phương Du: “An Tĩnh, sao cô lại ở đây?” Nói xong, anh ta nhíu mày: “Mấy hôm nay công ty không liên lạc được với cô, cô rốt cuộc đang làm gì vậy?”

Tô Minh mãi mới hồi phục tinh thần từ trong “kinh hĩ” An Tĩnh mang đến, đột nhiên bên hông lại bị cô néo mạnh một cái, đau đến mức cả người hắn run lên mãnh liệt.

An Tĩnh ngay lập tức nhận được một ánh mắt sắc bén.

“Chúng ta đi ăn đồ Tây sao?” Một tiếng “ông xã” kia, An Tĩnh không có can đảm gọi lần thứ hai, chỉ có thể ôm chặt cánh tay hắn, nụ cười trên mặt càng xán lạn.

“An Tĩnh!” Phương Du có chút không vui, anh ta biết rõ thư kí có ý tứ với mình, nhưng mà anh ta tự nhận mình là người công tư phân minh, dù sao đã cùng làm việc với nhau mấy năm, anh ta cũng không nghĩ đến sẽ đuổi việc cô.

Hai mắt Bành Bối Bối sáng quắc nhìn chằm chằm An Tĩnh, muốn hỏi gì đó, nhưng cuối cùng cũng không mở miệng.

An Tĩnh dựa sát vào người Tô Minh, tư thế vô cùng thân mật. Chỉ có cô mới biết, đây chắc chắn là hành động tìm chết!

Nhưng mà, vì hoàn thành nhiệm vụ, cô nhất định phải làm. Tin tưởng rằng trước mặt hai người này, Tô Minh nhất định sẽ thỏa hiệp, phối hợp với động tác của cô.

Quả nhiên, bên hông đột nhiên có thêm một cánh tay, nụ cười trên mặt An Tĩnh càng thêm ngọt ngào.

Tô Minh ôm eo nhỏ mềm mại, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, ánh mắt lại nhìn về phía Bành Bối Bối.

“Bành tiểu thư, chắc cô đã hiểu nhầm chuyện gì rồi, tôi và Tô Minh đã ở bên nhau từ lâu. Mấy ngày hôm nay anh ấy đều ở bên cạnh tôi, sao có thể có thời gian chèn ép Phương thị?” Về mặt An Tĩnh cực kì vô tội, lên tiếng bao che cho Tô đại boss.

Tô Minh ý vị thâm trường nhìn cô một cái, cánh tay đang ôm eo cô lại siết chặt thêm một chút.

Sắc mặt Bành Bối Bối tái nhợt, cả người lung lay sắp ngã, Phương Du vội vàng đưa tay ra đỡ cô ta.

“Cô muốn làm gì?” Tô Minh nghiêng đầu, môi mòng dán sát bên tai cô thì thầm, cả người đều tản ra áp suất thấp.

Hắn ghét nhất là kẻ thích tự mình chủ trương, đặc biệt là nữ nhân!

An Tĩnh làm bộ như nghe không hiểu câu hỏi của hắn: “Chúng ta mau đi thôi.”

“Bánh tiêu thư, chúng tôi đi trước.”

Hành động thân mật của hai người hoàn toàn lọt vào trong mắt Bánh Bối Bối, trong lòng cô ta cũng không biết đây là cảm giác gì.

“An tiêu thư, cô bị đuổi việc!”

Trong nháy mắt xoay người, An Tình nghe được câu nói của Phương Du. Cô hơi nghiêng đầu, mỉm cười nói: “Không sao cả, chỉ cần có thể gả cho anh ấy, tôi nguyện ý từ bỏ tất cả!”

Tô Minh ngậy người, bị An Tình kéo tay rời đi

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Không gian trong xe cực kì yên tĩnh, một bầu không khí quái dị bao trùm.

An Tình cúi thấp đầu, ngồi thẳng lưng, hai tay đặt ngay ngắn trên đầu gối.

Tô đại Boss ngồi trên ghế lái, sắc mặt lạnh lùng giống như băng sương, mím môi nhíu mày, toàn thân tản ra hơi thở âm lãnh.

“Cô muốn làm gì?”

Âm thanh lạnh lẽo truyền vào lỗ tai khiến cả người An Tình run rẩy.

“Cô muốn lấy được cái gì từ tôi?”

Tô Minh cười quỷ dị, liếc nhìn sừng mặt cô gái, khóe môi cong lên: “Hoặc là, cô cảm thấy tôi thật ngu xuẩn?”

An Tình rầu rĩ, không trả lời câu hỏi của hắn.

Cô cũng đâu muốn làm thế, còn không phải là bị hệ thống cưỡng ép sao?! Đời này cô còn chưa từng làm ra hành động lớn mật như vậy, giữa đường giữa chợ ôm hôn một người đàn ông, tưởng cô dễ dàng lắm sao?

“Nói chuyện!”

“Cô muốn lấy được cái gì từ tôi?!” Tiếng rống của hắn dọa An Tình sợ tới mức phát run.

Cảm bỗng nhiên bị người nhắc lên, hai mắt An Tình không thể không đối diện với ánh mắt hắn.

Tô Minh híp mắt nhìn cô, âm thanh trầm thấp gần từng chữ một: “Chưa có kẻ nào có thể lừa gạt tôi. Tôi ghét nhất là nói dối và lừa gạt, nói mau, cô rốt cuộc muốn làm gì?”

Ánh mắt An Tình cực kì vô tội, trái tim nhỏ của cô run hết lên rồi, lòng bàn tay bởi vì khăn trương cũng đỏ đầy mồ hôi. Cô phải nói thế nào đây hả?

Chẳng lẽ nói: “Tôi cảm thấy anh bị nữ chủ ngược quá đáng thương!”

Hay là: “Tôi cảm thấy anh bị nam nữ chủ liên thủ ngược quá đáng thương!”

Mẹ nó! Tên biến thái này mà đáng thương, vậy người suốt ngày bị hắn bóp cổ như cô thì gọi là gì? Là cô tự muốn đi tìm chết chắc?

“Không nói sao?”

Tô Minh cười lạnh, ngón tay di chuyển đến đôi môi hồng nhuận, không ngừng vuốt ve, son môi bị lau đi cũng không thêm để ý.

Lát sau, đôi môi bị Tô Minh phát đau, nhưng hắn rõ ràng không hề có ý định dừng lại!

Môi cô bị hắn miết hồng rồi!

“Nói hay không nói?”

Tô Minh giống như đã chơi chán môi của cô, bàn tay lại dời xuống, lướt qua cằm, khiến An Tình cảm thấy có chút ngứa.

Nhưng ngay lập tức, sắc mặt An Tình lại trắng bệch rồi!

Khốn kiếp! Tên biến thái này chắc chắn có ham mê đặc biệt với cô!

Bàn tay hắn dừng lại trên cổ cô, nhiệt độ lạnh lẽo dọa người.

Tô Minh cười, hân hoan như rất vui vẻ, nhưng trong mắt lại tản ra hàn ý lạnh thấu xương!

An Tình cảm giác được, bàn tay trên cổ cô càng ngày càng siết chặt, càng ngày càng dùng sức, giống như hai lần trước...

“Em thích anh!”

Dường như không muốn sống nữa, An Tình nhắm hai mắt lại, hét lớn: “Em thích anh!”

Lực đạo trên cổ lập tức nhỏ lại.

Một lát sau, An Tình mở mắt ra, liền thấy Tô đại boss đang ngơ ngác nhìn cô.

An Tình nhân cơ hội rên rỉ khi còn nóng, hốc mắt lập tức ướt át, hai mắt rung rung: “Em...đã thích anh từ lâu rồi. Nếu không phải vì anh, em cũng không làm thư kí của Phương Tổng.”

“Anh ưu tú như vậy, làm sao có thể chú ý đến em...”

“Em biết, người anh thích là Bành tiểu thư, em không muốn làm gì, cũng không muốn bắt cứ thứ gì từ anh cả.”

Âm thanh dần thấp xuống: “Em chỉ muốn yên lặng ở bên cạnh anh...Chỉ cần có thể nhìn thấy anh là đủ, anh không cần phải để ý đến em.”

An Tình vừa nói xong, suýt nữa cũng bị lời nói của chính mình làm cho cảm động đến rơi nước mắt.

Một giọt nước mắt đậu lại trên mu bàn tay hắn, hai mắt cô gái sáng quắc nhìn chăm chăm hắn.

Một lúc sau, Tô Minh mới bừng tỉnh từ trong kinh ngạc, bình tĩnh nhìn An Tình.

Khuôn mặt cô gái nhỏ nhắn trắng nõn, mắt hạnh xinh đẹp lấp lánh ánh nước, lông mi thật dài khẽ rung động, răng ngọc trắng muốt nhẹ cắn môi. Dáng vẻ của cô lúc này hiện ra vài phần nhu nhược, không phải cực kì xinh đẹp, lại khiến người tâm sinh thương tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Hắn bỗng nhiên nhớ tới khung cảnh trước đó, lúc cô hí hửng cười rộ lên, thực sự mê hoặc lòng người.

Thời gian giống như bị ngừng lại tại giây phút này.

Không biết đã qua bao lâu, bàn tay mang theo hơi lạnh đặt trên cổ cô rốt cuộc buông xuống. Trong lòng An Tình thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, Tô Minh lại nhấc tay lần nữa, An Tình lại tiếp tục khấn trương...

[Chúc mừng người chơi, độ hào cảm của mục tiêu +10]

Tô Minh hơi cúi người, giúp An Tình thắt dây an toàn. Lúc ngón tay lướt qua eo cô, cô hòng hắn khẽ động, dùng tốc độ cực nhanh liếc sườn mặt cô một cái.

“Nếu cô biết tôi thích Bành Bối Bối, vậy thì đừng làm mấy chuyện vô ích nữa!”

Khuôn mặt hắn bình tĩnh, không nhìn ra một chút cảm xúc nào.

Một lúc sau, An Tình giả bộ cực kì thất vọng, ủ rũ cúi đầu.

Tô Minh lại nhìn cô một lát, sau đó quay đầu đi, không nói thêm một câu nào nữa.

[Chúc mừng người chơi, độ hào cảm của mục tiêu +20]

An Tĩnh nghe được âm thanh của hệ thống, khoe môi cong lên, trong lòng vô cùng đắc ý.

“Tô tiên sinh, anh đã ăn tối chưa?”

Lý do thích hấn cũng đã lấy ra rồi, đương nhiên phải đóng giả cho giống. Vì vậy, từ lúc xuống xe đến giờ, An Tĩnh lập tức mở ra thuộc tính “ôm đù”, không chỉ luôn miệng hỏi han ân cần, còn làm ra rất nhiều hành động yêu thương nhưng nhớ.

Tóm lại, đã diễn kịch thì nhất định phải diễn thật hoàn mỹ!

“Không cần.” Tô Minh nhàn nhạt liếc cô một cái, xoay người bước lên lầu.

An Tĩnh rất vui mừng.

Tuy rằng Tô đại boss đối xử với cô vẫn rất lạnh nhạt, nhưng ít nhất cũng không dùng cái giọng điệu âm dương quái khí để nói chuyện với cô nữa, An Tĩnh sao có thể không kích động?

Cho đến khi An Tĩnh nhận được điện thoại từ bệnh viện, cô mới phát hiện chuyện tình giống như có biến!

“Thời điểm Tô tiên sinh được đưa đến bệnh viện, ngài ấy đã ho ra máu!”

An Tĩnh sùng sốt, vội vã an ủi Lưu thâm: “Thảm đừng lo lắng quá, ở đây còn có cháu mà!” Nói xong, liền nhấc chân đi đến bên cạnh giường bệnh.

Sắc mặt Tô Minh tái nhợt không còn chút máu, mái tóc hỗn độn, đầu còn vẻ anh tuấn ưu nhã lúc trước. Nghe nói hấn uống quá nhiều rượu, dẫn đến tình trạng xuất huyết dạ dày, lúc trợ lý phát hiện ra, hấn đã ngất xỉu trong phòng làm việc.

Sau khi an ủi Lưu thâm về nhà, trong phòng bệnh chỉ còn lại một mình An Tĩnh.

Đến khi trời sắp sáng, An Tĩnh bắt đầu công cuộc hóa trang.

Trước hết, sắc mặt phải tái nhợt một chút, sắc môi cũng không thể hồng nhuận, nhìn qua phải giống vẻ vất vả mệt mỏi, nhưng mà cũng không thể quá lố, vừa đủ là được rồi.

An Tĩnh cầm lấy điện thoại của Tô Minh, tìm số điện thoại của Bàn Bối Bối trong danh bạ.

Híp mắt cười, cô nhanh chóng đánh chữ rồi nhấn gửi đi.

Làm xong tất cả, An Tĩnh lập tức xóa dấu vết, để điện thoại về chỗ cũ.

Cô mang ghế dựa đặt bên cạnh giường bệnh, nắm chặt tay Tô đại boss, vờn vai một cái, sau đó thoải mái dựa vào giường của hấn mà ngủ.

Công lược là phải liều mạng!

Vì thế, đợi đến khi trời sáng, lúc Tô Minh mở mắt ra, đập vào mắt chính là hình ảnh...dày công sắp xếp!

Trong phòng bệnh không một bóng người, thiếu nữ đang ngủ say. Cô gái tựa đầu bên cạnh cánh tay hấn, lộ ra sườn mặt tái nhợt, hai mắt nhắm chặt, cánh môi cũng mất đi sắc hồng nhuận.

Trong đầu lập tức nảy ra một cái suy nghĩ.

Tại sao cô lại ở đây? Lại còn ngủ thiếp đi bên cạnh giường bệnh của hấn?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Sùng sốt một lúc Tô Minh mới hoàn hồn, động dậy thân thể. Lúc này hấn mới phát hiện tay mình bị một bàn tay nhỏ bé nắm chặt.

Cái này...Tô Minh ngây người.

Hấn không thể phủ nhận là, bàn tay cô gái nhỏ nhỏ mềm mại, rõ ràng không lớn lại cổ bao lấy bàn tay hấn, thật sự vô cùng ấm áp.

Trong đầu Tô Minh không ngừng suy nghĩ, ánh mắt phức tạp nhìn An Tĩnh đang ngủ say.

Thích hẳn sao?

Hắn bỗng nhiên nhếch môi cười trào phúng, thần sắc trên mặt hiện lên một chút vô lực.

Từ lúc hắn hiểu chuyện đến giờ, chưa từng có người hích hắn.

Tô Minh cúi đầu nhìn dung nhan cô gái đang ngủ say, môi mím lại.

Lúc nào cũng vậy, hắn đã quen mang tất cả cảm xúc che giấu thật hoàn mỹ, cho dù vui hay buồn vẫn sẽ mỉm cười ưu nhã.

An Tĩnh rất hay cười với hắn, nhưng lại là nụ cười ngốc nghếch không chịu được.

Hắn chưa từng đối xử tốt với cô dù chỉ là một chút. Thích hẳn, không phải là lựa chọn chính xác.

Tô Minh thở dài, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc mềm mại của An Tĩnh, trông mắt lộ ra mấy phần mê ly.

[Chúc mừng người chơi, độ hào cảm của mục tiêu +10]

Nhìn thấy cô có dấu hiệu sắp tỉnh dậy, hắn vội vã rút tay về.

Nghe được âm thanh thông báo lạnh băng của hệ thống, An Tĩnh duỗi lưng, xoa xoa hai mắt ngái ngủ, mơ hồ hỏi: “Lúc nào rồi?”

Ánh mắt lạnh lẽo của Tô Minh liếc qua, An Tĩnh lập tức thanh tỉnh: “Anh đã tỉnh rồi, có khó chịu chỗ nào không? Dạ dày còn đau không? Tôi đi gọi bác sĩ cho anh nhé?”

Tô Minh nhìn bộ dáng nôn nóng của cô, hơi sững sốt, sau đó gục đầu xuống: “Tôi không sao, cô về nhà nghỉ ngơi đi.”

Biểu hiện của hắn lúc này lại khiến An Tĩnh kinh ngạc.

“Bác sĩ nói bây giờ anh chỉ có thể ăn thức ăn lỏng, tôi đi mua cháo cho anh.” Cô cười với hắn: “Chờ tôi một chút.”

Tô Minh nhìn chăm chăm An Tĩnh, trầm mặc gât đầu.

Ra ngoài mua cháo nóng xong, An Tĩnh nhìn giờ trong điện thoại, sau đó mới trở về bệnh viện.

Còn chưa bước vào phòng bệnh, An Tĩnh đã nghe thấy âm thanh cãi nhau kịch liệt.

“Kẻ lừa đảo, còn nói anh thích tôi? Anh muốn hại chết tôi mới cảm tâm đúng không?”

“Nếu anh còn tiếp tục chèn ép Phương thị, tôi nhất định sẽ liều mạng với anh!”

Dừng chân, An Tĩnh lặng lẽ đẩy cửa phòng bệnh ra, nhìn vào bên trong, quả nhiên là giọng của nữ chủ đại nhân.

Nguyên nhân Tô Minh uống rượu đến mức dạ dày xuất huyết, nhất định không thoát khỏi liên quan với Bánh Bối Bối.

Dù sao, ngoài nữ chủ ra, còn ai có thể gây ra lực sát thương lớn cho Boss phản diện như vậy?

Đẩy cửa ra, An Tĩnh nhắc chân đi vào.

Bánh Bối Bối sững sốt, lời muốn nói cũng nghẹn lại, kinh ngạc nhìn về phía Tô Minh.

Không cần nhìn cũng biết, sắc mặt Tô Minh lúc này khẳng định là vô cùng tái nhợt, những lời vừa rồi của Bánh Bối Bối có khác gì lưỡi dao cứa vào tim hắn?

Ánh mắt Tô Minh lạnh như băng, thần sắc tái nhợt không còn chút máu. An Tĩnh có thể nhìn thấy tay hắn còn không ngừng run lên.

“Ăn chút cháo nóng đi” An Tĩnh lập tức đi đến bên cạnh giường bệnh, coi Bánh Bối Bối như không khí.

“An tiểu thư, tôi đang nói chuyện với Tô tiên sinh, cô có thể đi ra ngoài trước không?”

“Dạ dày còn khó chịu không?”

“An tiểu thư, cô đi ra ngoài trước được không?”

An Tĩnh cười lạnh một tiếng, bỏ bình giữ nhiệt trên tay xuống, xoay người nhìn về phía Bánh Bối Bối đang điên loạn.

Sắc mặt cô ta cực kì hồng nhuận, tóc dài tán trên vai, hai mắt có chút ửng đỏ, con ngươi ngập nước, phá lệ làm người thương tiếc.

Đáng tiếc, hình ảnh này đối với An Tĩnh chẳng có chút tác động nào.

“Bành tiểu thư, Tô tiên sinh đang ở bệnh viện, về lí về tình, người đến làm khách như cô sao có thể lớn tiếng với bệnh nhân?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

“Làm việc phải có chứng cứ, những việc cô vừa nói, cô có chứng cứ không?”

Bành Bối Bối nghẹn lời, hai mắt trừng lớn.

An Tĩnh cong môi cười: “Cô không có chứng cứ, liền quay ra nói xấu Tô tiên sinh, luôn miệng nói anh ấy hại cô.”

“Anh ấy là tổng giám đốc, mỗi ngày đều bận trăm công nghìn việc, lấy đâu ra thời gian mà chú ý đến cô? ... Hay là, Bành tiểu thư lại tự mình đa tình?” An Tĩnh cười điềm mỹ, nụ cười ấy giống như kim châm đâm vào hai mắt Bành Bối Bối. Mà câu nói lên án kia, lại ẩn chứa sự khinh thường và cười nhạo vô cùng rõ ràng.

“Tô Minh anh nói xem anh có làm chuyện đó hay không?” Ai ngờ chỉ số thông minh của nữ chủ thắng tập hạ xuống, lại đi tìm sự giúp đỡ của Tô đại boss.

Tô Minh nhìn thoáng qua Bành Bối Bối hai mắt đỏ hồng, xiết chặt nắm tay, rừ mắt xuống, trong lòng lại không tự chủ được co rút đau đớn, khiến hần gằn như không thở nổi.

“Câm miệng!” An Tĩnh vội vàng quát lớn: “Bành tiểu thư, mời cô rời khỏi đây, ngay lập tức!”

“Các người, các người đều khi dễ tôi!” Bành Bối Bối khóc nức nở.

“Bảo an!”

“Làm phiền các anh mang vị tiểu thư này ra ngoài!”

Tiểu bạch hoa Bành Bối Bối không ngừng khóc lóc, nước mắt lưng tròng nhìn về phía Tô Minh.

Sắc mặt Tô Minh có chút vận vẹo: “An Tĩnh, cô...”

“Mau mang Bành tiểu thư ra ngoài, đừng làm ảnh hưởng bệnh nhân nghỉ ngơi.” Trái tim nhỏ của An Tĩnh không ngừng run lên, liễu lĩnh nói ra câu này, chuẩn bị tâm lí sẽ bị Tô biến thái bóp chết.

“Buông tay, các người mau thả tôi ra!”

An Tĩnh tiến lên, lập tức ngăn trở tầm mắt Tô Minh, không cho hắn xuống giường đuổi theo Bành Bối Bối.

Hiệu suất làm việc của bảo an cực kì cao, ngay lập tức kéo Bành Bối Bối ra ngoài. Trong phòng rất nhanh chỉ còn tiếng khóc quanh quẩn của cô ta.

Thanh âm tức giận của Tô Minh vang lên bên tai: “Ai cho phép cô tự chủ trương!”

An Tĩnh không kịp phản ứng, đột nhiên bị một lực mạnh đẩy ra xa, lùi về phía sau mấy bước. Cổ chợt lạnh, cả người bị dè lên vách tường, bàn tay to lớn trong nháy mắt bóp chặt cổ An Tĩnh. Ngón tay lạnh lẽo có lực, ánh mắt âm trầm giống như hận không thể nuốt cô vào bụng.

Quả nhiên lại phát bệnh!

An Tĩnh quật cường đối diện hai mắt nổi lên tơ máu của Tô Minh, thừa nhận lửa giận của hắn.

“Ai cho phép cô đuổi cô ấy đi!”

“Cô chẳng là cái thá gì với tôi cả, ai cho cô lá gan đó!”

Tô Minh giống như điên rồi, dùng sức bóp cổ An Tĩnh, tựa hồ muốn phát tiết tất cả lửa giận lên người cô.

“Khụ khụ..” Sắc mặt An Tĩnh trắng đến đỏ bừng, nhin không được bắt đầu ho khan.

[Tĩnh! Thình người chơi chú ý, sinh mệnh của ngài đang gặp nguy hiểm, thanh máu sắp trở về không]

Âm thanh nhắc nhở lạnh băng của hệ thống An Tĩnh cũng chẳng nghe thấy nữa, hai mắt cô cũng dần trở nên mơ hồ.

“Không bằng, cô liền đi tìm chết đi!”

Con người Tô Minh co lại, bàn tay bắt đầu buộc chặt, thân thể đè nặng lên người An Tĩnh, không cho phép co giãy dựa chút nào, trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

“Đều đi chết đi!”

Hai mắt Tô Minh đỏ lên, nghĩ đến Phuong Du, lại nghĩ đến Bành Bối Bối, nghĩ đến rất nhiều người... Tất cả bọn họ đều hy vọng hắn chết đi, hận không thể khiến hắn biến mất trên đời này.

Không, hắn không cho phép, hắn sẽ cho bọn họ nhìn thấy, hắn sẽ sống lâu hơn tất cả bọn họ!

“Tôi sẽ không để các người được như ý đâu, các người đều đi chết đi!”

[Tĩnh! Mời người chơi chú ý, thanh máu của ngài sắp trở về không, ngài sẽ bị hệ thống hủy diệt, mời chuẩn bị tiếp nhận tử vong!]

Dưỡng khí khan hiếm, yết hầu đau đớn, trong đầu An Tĩnh chỉ còn lại sợ hãi cùng cực. Sợ hãi đối mặt với cái chết, cũng sợ hãi đối mặt với bóng tối vô tận, càng sợ hãi không thể trở về thế giới hiện thực nữa.

Trong mơ hồ, cô nhìn thấy nụ cười khát máu của Tô Minh, trong lòng run lên.

Không được!

Cô tuyệt đối không thể chết đi như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Cô không muốn chết!

Dùng hết sức lực toàn thân, An Tĩnh liều mạng tránh thoát.

Ngón tay vừa trượt, Tô Minh sững sốt, lòng bàn tay hoàn toàn trống không, nhìn lại, người kia thế nhưng thoát ra từ trong tay hắn!

Tức giận giống như thủy triều bao phủ lấy hắn, khiến hắn càng thêm táo bạo, phần nộ.

Hắn không thể chịu đựng!

Thế nhưng có người phản kháng hắn!

Hắn không cho phép! Dù chỉ là một chút!

Xoay người một cái, hắn giống như ma quỷ một lần nữa bắt lấy An Tĩnh. “Bịch” một tiếng thật mạnh, cô lại bị đè lên tường!

Cúi đầu, hắn áp sát vào mặt An Tĩnh, tươi cười vừa đáng sợ vừa khủng bố: “Cô trốn không thoát...trốn không thoát”

An Tĩnh thở phì phò, đối diện với hai mắt Tô Minh, trong lòng run lên, hai hàm răng cũng va vào nhau.

Giờ phút này, Tô Minh giống như ác ma đến từ địa ngục, hắn bạo nộ, hắn không hề có kị, muốn kẻ nào chết, kẻ đó phải chết!

Nhưng mà, cô muốn sống!

Cô không muốn chết!

Dùng sức toàn thân, An Tĩnh nhón mũi chân lên—

Cánh môi bỗng nhiên bị một vật mềm mại lấp kín, toàn thân Tô Minh nhất thời cứng đờ.

Độ hảo cảm, mau tăng lên đi!

[Đỉnh! Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu +10]

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống rớt cuộc vang lên.

Môi cô dán lên môi đối phương, chậm rãi cọ xát cánh môi khô ráo của hắn.

[Đỉnh! Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu +10]

[Đỉnh! Chúc mừng người chơi, ngài đã thành công đầy máu tại chỗ và sống lại!]

Chớp mũi quanh quần hương thơm nhàn nhạt, xúc cảm mềm mại làm cho Tô Minh ngờ ngác đứng yên tại chỗ, giống như bị choáng váng.

Hắn vội vàng buông tay, giống như gặp phải đả kích cực lớn.

An Tĩnh ngay lập tức ngã xuống trong lòng ngực hắn, đầu suy yếu dựa vào vai hắn, hơi thở nhẹ nhàng.

Mặt Tô Minh có chút vận vẹo, trái tim trong ngực nhảy lên kịch liệt.

Thật lâu sau, cảm xúc táo bạo trong lòng thể nhưng dần dần bình tĩnh lại, hắn theo bản năng nhìn về phía cô gái đang tựa trong ngực hắn thở dốc.

Giờ phút này, tức giận bỗng chốc tan thành mây khói.

Trái tim chợt co rút.

Không biết vì sao, Tô Minh có chút sợ hãi, chân cũng có chút mềm.

An Tĩnh cảm thấy cô tuyệt nữa thì hít thở không thông mà chết, vì vậy tham lam hít thở không khí mới mẻ, khôi phục một chút sức lực.

Vừa ngẩng đầu, liền bắt gặp bộ dáng mê man của hắn, ánh mắt ngây ngốc nhìn cô chăm chú.

Mẹ nó, còn giả bộ đáng thương, người muốn bóp chết cô còn không phải hắn sao!

An Tĩnh cũng không có thời gian để ý nhiều như vậy, cô nhón chân lần nữa, cánh tay vòng qua cổ Tô Minh.

Cánh môi lại nhận được xúc cảm mềm mại, toàn thân Tô Minh lại cứng đờ.

Trong lòng An Tĩnh sợ muốn chết, cánh tay càng ôm hắn thật chặt.

Hai cánh môi găt gao dính lấy nhau, không một kẽ hở.

[Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu +10]

Cọ tới cọ lui một lúc lâu, An Tĩnh liều mạng xoát được 30 độ hảo cảm, kế tiếp độ hảo cảm cũng không tăng lên nữa.

Xem ra chỉ được ngần đó thôi.

Trong lòng An Tĩnh thỏa dài, buông lỏng cánh tay.

Vừa mới buông tay, ai ngờ lại bị hắn ôm chặt. Cô còn chưa kịp phản ứng, môi đã bị người lấp kín.

Bàn tay ấm áp lướt qua eo An Tĩnh, cả người cô mềm nhũn, cổ sức ôm chặt lấy tay hắn.

Tô Minh vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua môi cô, chậm rãi liếm nhẹ, giống như muốn nếm ra hương vị, găt gao ngậm lấy đôi môi ngọt ngào.

An Tĩnh hơi đại ra, sau đó cũng thuận theo hắn, làm bộ làm tịch nhắm mắt lại, đẩy hàm răng của đối phương ra, cùng cái lưỡi của hắn dây dưa, nhiệt tình liếm mát.

Nhiệt độ không khí dần dần lên cao, hai người dây dưa càng thêm khó nhịn.

Trong nháy mắt, cả người cô bị hắn đè lên giường bệnh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trướng đến đỏ bừng, An Tĩnh ghen một hơi ở trong ngực.

Tô biến thái đây là đã ghen bao lâu a! Là muốn một ngụm nuốt cô vào bụng sao!

Trên trán Tô Minh bởi vì khô nóng mà chảy xuống vài giọt mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Trên trán Tô Minh bởi vì khô nóng mà chảy xuống vài giọt mồ hôi, roi xuống chần bông trên giường, thân thể lại gắt gao giam cầm An Tĩnh, đầu lưỡi bá đạo cuồng quét khoang miệng cô.

Hai nút áo không biết bị cởi ra từ lúc nào, lộ ra một mảng lớn da thịt trắng nõn, vô cùng mê người.

“Nóng quá...” An Tĩnh nghiêng đầu tránh thoát môi lưỡi hấn dây dưa, khó nhịn nói.

Thiên a! Cô chỉ nghĩ hôn hấn một cái, xoát độ hảo cảm, làm nhiệm vụ, thật sự không có suy nghĩ gì khác a!

Huống hồ còn ở trong nơi thần thánh như bệnh viện này!

Cô không muốn chơi khẩu vị nặng được không!

Thở mạnh một cái, Tô Minh rũ mắt liền nhìn thấy khuôn mặt trắng nõn của cô gái lúc này đỏ ửng lên, chớp mũi toát ra một chút mồ hôi, môi bị hấn mát vừa hồng vừa sưng, hai mắt mềm mại giống như ngâm thủy.

Cúi mi hờn dỗi, nhất thời làm cho hạ thân hấn càng thêm căng thẳng.

“Tôi cũng nóng”

Bàn tay to lưu luyến ở eo thon không ngừng vuốt ve, cúi đầu, lại lần nữa lấp kín môi cô, che hết lại âm thanh nức nở kháng nghị của cô.

Bàn tay to đặt trên eo cô lại lướt qua bụng nhỏ, thuận tiện kéo vạt áo sơ mi của cô. An Tĩnh run lên một cái, bàn tay nóng rực đã đặt lên một bên ngực mềm mại.

Ngao, vì công lực, cô đây là muốn anh dừng hiến thân sao!!!

Môi lưỡi Tô Minh lướt qua cằm thon, dò xuống cổ, những cái hôn cực nóng liên tiếp hạ xuống xương quai xanh lộ ra ngoài không khí.

An Tĩnh ở dưới thân hấn càng không ngừng xoay qua xoay lại, càng làm cho Tô Minh cả người căng thẳng.

“Cốc cốc cốc...”

“Tô tổng, ngài đang nghỉ ngơi sao?” Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng nói chuyện và tiếng gõ cửa.

Hai thân thể đang dây dưa trên giường nghe thấy âm thanh đều cùng lúc cứng đờ.

Trợ lý đứng ngoài cửa nhú mày nhìn đồng hồ, trong lòng nôn nóng.

Gọi điện thoại kiểu gì Tô tổng cũng không bắt máy, có văn kiện và họp đồng cần Tô tổng tự mình định đoạt, công ty đang cần gấp, hấn đành phải chạy tới bệnh viện quấy rầy.

oOo

“Nếu họp đồng không có vấn đề gì, vậy tôi xin phép về trước.”

Trợ lý mơ hồ cảm thấy không khí quái dị trong phòng bệnh, nhanh chóng đứng dậy cầm văn kiện chạy mất.

Phòng bệnh trống rỗng trong nháy mắt an tĩnh.

“Tôi...tôi vào nhà vệ sinh một chút.” Bỗng nhiên, đang cúi đầu nghịch ngón tay, An Tĩnh lập tức đứng lên, bỏ qua ánh mắt đang nhìn chăm chăm cô của Tô đại boss, đứng dậy chạy ra khỏi phòng bệnh.

Tô Minh sừng sốt, ánh mắt nhìn chăm chăm cô gái đang chạy trốn chết, trên mặt lộ ra vẻ đăm chiêu.

Trên hành lang, An Tình giờ tay che ngực, dựa vào tường thở phì phò, nhớ tới một màn vừa rồi, bây giờ vẫn còn mặt đỏ tím đập.

Quá kích thích!

Tò biến thái đây là đói khát bao lâu rồi a!

Vừa rồi...

An Tình không thể không chế mình lại nghĩ đến dư vị của nụ hôn nồng nhiệt lúc này.

Bàn tay vội vàng che lại khuôn mặt đang đỏ lên, dẫn đến mấy hộ sĩ đi ngang qua đều dùng vẻ mặt quái dị nhìn cô.

Một lúc sau, lúc An Tình trở về, phòng bệnh đã đầy áp người. Có Lưu thăm, cũng có mấy quản lý cấp cao của Tô thị tới thăm.

“Đói bụng rồi đúng không, cháu đã ở đây chăm sóc thiếu gia một ngày rồi, mau về nghỉ ngơi đi.” Lưu thăm quan tâm giữ chặt tay An Tình.

Xấu hổ cười, An Tình nghĩ đến sự việc vừa phát sinh, liền gật gật đầu.

Đội An Tình trở lại biệt thự nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau lại tiếp tục đến bệnh viện, vừa đến cửa phòng, cô đã cảm nhận được một ánh mắt sáng quắc đặt lên người mình, từ đầu đến cuối vẫn không rời đi.

An Tình cười cười bỏ qua ánh mắt hấn, đặt đồ ăn trên bàn cạnh đầu giường.

“Muốn ăn trái cây sao?”

“Không... vẫn là uống canh nóng trước đi...”

“Hoặc là, ăn chút cháo trước?”

An Tình chu đáo chuẩn bị bữa sáng cho Tô đại boss.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Tô Minh yên lặng nhìn mắt đối phương, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là gật gật đầu.

Đuôi mắt lên lút liếc nhìn An Tình, thấy thần sắc cô vẫn bình thản như thường, lời nói ghen trong miệng lại nuốt xuống cùng với đồ ăn.

Cứ như vậy, nháo lên vài ngày, An Tình đều đến bệnh viện chăm sóc Tô Minh.

Mà hai người giống như đã ăn ý từ trước, đều làm như không nhớ nụ hôn nồng nhiệt trong bệnh viện lần đó.

An Tình hỏi Lưu thăm đồ ăn yêu thích của Tô đại boss, sau đó sẽ tự mình xuống bếp làm cho hấn ăn.

Tay nghề của Lưu thăm rất tốt, An Tình học cũng không tồi.

Chỉ có một việc khiến cô cực kì kinh ngạc. Đó là tên biến thái thích thể diện như Tô Minh, vậy mà lại thích ăn đồ ngọt!

“Bằng không cháu nghĩ vì sao Lưu thăm lại hay làm điểm tâm ngọt?” Lưu thăm cười cười lắc đầu.

An Tình cười, lại nói tiếp: “Vậy thăm dạy cho cháu mấy món mà Tô tiên sinh thích ăn đi.”

Chính vì hành động này mà Lưu thăm càng thêm thân thiết với An Tình.

“Bánh kem dâu tây, bác sĩ nói anh có thể ăn.” An Tình cầm theo một cái hộp tinh xảo, đặt vào trong tay Tô Minh.

Tô Minh sững sờ, kinh ngạc nhìn cô.

“Đồ ngọt a, anh không thích sao?”

Nhét vào tay Tô Minh một cái thìa nhỏ, An Tĩnh trừng mắt nhìn hắn: ‘Chẳng lẽ còn muốn tôi út?’

Trong lòng có chút buồn bực, theo bản năng định cự tuyệt. Không phải hắn không thích đồ ngọt, mà là bị người nhìn chăm chăm như vậy có chút không thoải mái, còn có chút khản trương.

Lúc trước vì Bành Bối Bối mà bắt cóc cô đến biệt thự, chỉ cảm thấy cô gái này rất đáng ghét.

Nhưng bây giờ, hắn ngẩng đầu nhìn khuôn mặt trắng nõn mang theo vẻ chờ mong của cô gái đối diện, lại cúi đầu nhìn bánh kem, trong lòng có một cảm giác khác thường đang rục rịch, một cảm giác không nói lên lời.

Bỗng nhiên, hắn lại không thể nói ra câu cự tuyệt.

Vì thế, mở hộp ra, Tô Minh ngoan ngoãn ngồi ăn bánh kem.

Hai người ngoài thời gian đầu không vừa mắt nhau ra, hiện tại Tô đại boss tuy rằng không nói chuyện, nhưng rốt cuộc cũng an tĩnh ở bên cạnh An Tĩnh.

Đến tận khi An Tĩnh nhìn thấy Bành Bối Bối và Phương Du lần nữa trong phòng bệnh, cùng với sắc mặt âm trầm của Tô đại boss, trong lòng An Tĩnh thầm kêu không tốt.

oOo

“Đây là hợp tác giữa hai công ty, thỉnh Tô tiên sinh làm việc có chừng mực!”

Ánh mắt Phương Du sâu kín đảo qua giữa An Tĩnh và Tô Minh, nhấn mạnh thanh âm: “Còn có, cả Phương gia và Bối Bối, tôi đều sẽ không nhường cho anh!”

“Mấy hôm trước, trợ lý của tôi đã tra được ít manh mối. Tô tiên sinh, người động thủ với Phương gia chính là anh!”

Bành Bối Bối lộ vẻ mặt hậm hực: “Tô tiên sinh, thỉnh anh một vừa hai phải, hôm nay là lần cuối cùng tôi gặp anh, mong rằng sau này anh đừng làm khó Phương gia nữa!”

“Nếu anh không nghĩ hủy bỏ hợp tác giữa chúng ta, bị kiện lên tòa, vậy thì mong rằng anh hãy thu tay lại!”

Dứt lời, Phương Du nhìn thoáng qua Tô Minh, kéo Bành Bối Bối đứng dậy, cảm văn kiện rồi đi: “Anh tự quyết định đi!”

Bành Bối Bối trừng mắt nhìn An Tĩnh một cái, lạnh lùng hừ một tiếng.

Cửa phòng bệnh đóng lại.

Sắc mặt Tô Minh trắng đến dọa người, nắm tay siết chặt, đôi mắt híp lại, con ngươi lộ ra tia sáng sắc lạnh, môi mím lại, không nói lời nào.

Một lát sau, An Tĩnh mới cẩn thận lên tiếng: “Anh không sao chứ?”

Hỏi câu này không tốt lắm, nhưng cũng không thể không nói lời nào.

Tô Minh chuyển tầm mắt, ánh mắt âm trầm dừng trên người cô.

Hắn híp mắt, lẳng lặng nhìn cô gái trước mặt, muốn nói gì đó, nhưng mở miệng lại biến thành lời chất vấn: “Cô có mục đích gì?”

An Tĩnh sùng sốt.

Tô Minh vừa nói ra khỏi miệng liền hối hận, bởi vì sắc mặt An Tĩnh thay đổi, hai tròng mắt buồn bã nhìn hắn.

Cô cười lạnh: “Tôi có mục đích gì?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14

Cười lạnh một tiếng: “Tôi có mục đích gì?”

Giọng điệu của cô nhất thời khiến Tô Minh sùng sốt.

An Tĩnh rũ mắt: “Hình như tôi làm bất cứ chuyện gì, Tô tiên sinh cũng cho rằng tôi có mục đích.”

“...” Tô Minh mím môi, muốn giải thích, nhưng lời nói vừa đến bên miệng, lại không thốt ra được.

Trầm mặc, đó là cam chịu.

Bỗng nhiên An Tĩnh đứng lên, liếc nhìn Tô Minh sắc mặt không được tốt lắm “Tôi hiểu rồi, một khi đã vậy, tôi sẽ không tiếp tục quấy rầy anh nữa.”

Dứt lời, cô cầm túi xách của mình, lập tức rời khỏi phòng bệnh, không thèm quay đầu lại.

Rất nhanh, phòng bệnh trở nên trống rỗng.

Sắc mặt Tô Minh càng thêm không tốt, hắn không cảm thấy mình làm sai gì cả, chẳng qua chỉ là một câu nói, cô ấy lại tức giận như vậy.

Nghiến răng nghiến lợi giậm chân một cái, An Tĩnh đứng ngoài hành lang buồn bực đến mức muốn cào tường.

Không được, cô phải nghĩ biện pháp khác.

Tô Minh không còn nhìn thấy An Tĩnh nữa.

Cô giống như chỉ trong một đêm biến mất khỏi cuộc sống của hắn.

Lúc đầu, có lẽ hắn không cảm thấy gì cả, chỉ là thời gian càng dài, trong lòng càng thêm ê ẩm.

“Thiếu gia, ngài đang nhìn gì vậy?”

Lưu thẩm kì quái nhìn Tô Minh, từ nãy đến giờ cứ nhìn chăm chăm cửa phòng đến xuất thần.

Tô Minh khụ khụ, lắc đầu.

“An tiểu thư cũng không biết làm sao, hôm trước có nói với tôi sẽ mua vé máy bay, muốn đi ra ngoài giải sầu.”

“Cô ấy đi rồi?”

“Nói muốn ra nước ngoài chơi.” Lưu thẩm thở dài: “Đứa nhỏ này vì chăm sóc ngài mà bỏ ra không ít công sức, tôi nói ngài thích đồ ngọt, con bé liền học làm bánh ngọt. Bánh ngọt mấy ngày trước mang đến bệnh viện cho ngài là do con bé tự tay làm đó. Còn vì thế mà bị bỏng tay nữa.”

Tô đại boss ngậy người.

Thì ra bánh kem lần đó, là do cô tự tay làm.

Trái tim đột nhiên mềm mại, thần sắc trên mặt Tô Minh cũng trở nên nhu hòa.

Có đôi khi cuộc đời chính là như vậy, cô làm cho hắn bao nhiêu việc cũng không bằng từ miệng người khác nói ra.

Nhưng một giây tiếp theo, sắc mặt của hắn lại trầm xuống, gọi điện thoại cho trợ lý.

“Đã tra được, ba ngày trước, An tiểu thư đã bay đến nước A.”

Nước A.

Tô Minh híp mắt, trầm tư.

“Bảo tiêu bên cạnh An tiểu thư đâu?”

Rõ ràng là người giám sát, bây giờ qua miệng Tô đại boss liền biến thành bảo tiêu.

Chỉ chỉ di động “Bọn họ biết?” Tô Minh ám chỉ.

Trợ lý kinh ngạc nhìn Tô Minh, chột phản ứng lại, nhanh chóng gật gù đầu.

Cho dù không biết, cũng khiến bọn họ biết.

Sau khi khỏi bệnh, Tô Minh liền quay về công ty xử lý đồng văn kiện chồng chất còn tồn đọng.

Trợ lý lại cảm thấy kì quái, bởi vì tổng giám đốc mỗi lúc ngồi trong phòng làm việc lại nhìn chăm chăm điện thoại phát ngốc, nửa ngày cũng không nhúc nhích.

Có đôi khi lại cầm điện thoại, nhập vào một dãy số, sau đó lại bực bội ném điện thoại đi.

Không chỉ có thế, còn ngày ngày nhìn lịch, mỗi ngày trôi qua lại đánh một dấu gạch chéo!

Đã lâu như vậy rồi, có đi giải sầu cũng phải về rồi chứ!

Đã nói bảo tiêu đưa số điện thoại của hấn cho cô, vì cái gì mà lâu như vậy cũng không thèm gọi một lần?

...Và cứ thế, Tô đại boss trải qua quãng thời gian chờ đợi đằng đằng, mà cái bản mặt kia...chẳng khác gì oán phụ cả!!!

Tâm trạng Tô Minh vô cùng kém, khó chịu tới cực điểm.

Thấy hấn bực bội như vậy, nhân viên trong công ty ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Chỉ cần bản kế hoạch xảy ra một tí vấn đề, nghênh đón bọn họ chính là một tràng mắng xối đầu. Văn kiện bị hấn không chút lưu tình ném xuống đất: “Làm lại!”

Cả công ty giống như bị mây đen bao phủ, nhân viên đều có khổ mà không nói được.

Cô ấy không nghĩ đến hấn chút nào sao?

Hoặc là...cô ấy chán ghét hấn?

Trong lòng Tô Minh lúc nào cũng bị những ý niệm này quấy nhiễu.

An Tĩnh, An Tĩnh,...ngoài An Tĩnh cũng chỉ là An Tĩnh!

Sắc mặt Tô Minh đen như đáy nồi, hung hăng ném bút trong tay lên tường.

Hấn lại nghĩ đến một màn trong phòng bệnh lần đó, cả ánh mắt đậm đặc và câu nói “Không quấy rầy!”

Trái tim giống như bị người bóp chặt, làm cho hấn đau đến không thở nổi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Rốt cuộc có thể không cần nhìn thấy hấn nữa, nhất định cô sẽ cảm thấy rất vui vẻ?

Không có hấn ở bên cạnh khiến cô chướng mắt, có phải cô sống càng tự do không?

Tô Minh nghĩ đến An Tĩnh ở nơi không có hấn sống càng thêm vui vẻ, trái tim giống như bị giáng một đòn, đau đến không chịu nổi.

Bây giờ hấn bắt đầu hối hận, hối hận vì sao lúc ở phòng bệnh lại nói câu đó, cực kì hối hận!

Trong lòng bị đè nén, cả người Tô Minh càng thêm âm u, tâm tình cực kì không tốt.

Mà tâm tình của hấn không tốt, tất cả nhân viên trong công ty đều sống trong lo sợ, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

oOo

Thân là đầu sỏ gây ra mọi chuyện, bây giờ An Tĩnh đang nhàn nhã phơi nắng.

Nhìn người đến người đi trên bãi biển, An Tĩnh đột nhiên nhớ đến một câu không tòi: “Khoảng cách sinh ra cái đẹp”

“Lấy thêm một ly nữa cho tôi!” An Tĩnh đưa cái ly trống không ra, nói với hai bảo tiêu đang đứng bên cạnh.

oOo

Thời gian như nước chảy, nội dung báo cáo của trợ lý tổng giám đốc mấy ngày nay, không biết từ khi nào đều là thông tin liên quan đến An Tĩnh.

“Tô tổng, An tiểu thư đã mua vé máy bay đến thành phố S.”

Sắc mặt Tô Minh trầm xuống, nghĩ: “Xem đi, không có mày ở bên cạnh, cô ấy còn sống tốt hơn!”

“Tô tổng, trong thời gian này, Tô tiểu thư đi lại rất gần với một người đàn ông.”

Sắc mặt Tô Minh càng đen, chằm chọc cười, nghĩ: “Nhìn xem, đây chính là di tình biệt luyện, cách đây không lâu còn tỏ tình với hắn, bây giờ đã ném hắn ra sau đầu rồi!”

“Tô tổng, An tiểu thư không chịu về nước!”

Đây là phải có bao nhiêu chán ghét hắn mới không chịu trở về!

Sắc mặt Tô Minh âm trầm, bẻ gãy bút máy trong lòng bàn tay.

Mang theo tâm trạng âm u, không hiểu sao hắn lại luôn nhớ đến nụ hôn nồng nhiệt trong bệnh viện ngày hôm đó.

Xúc cảm chân thật như vậy, thân thể mềm mại của An Tĩnh bị hắn đè dưới người, thở dốc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực, đôi mắt ướt át nhìn chằm chằm vào hắn.

Hạ thân lập tức cứng rắn.

Sắc mặt Tô Minh càng đen lại.

“Tô tổng, Bành tiểu thư muốn gặp ngài bàn chuyện công ty.”

Thư ký đột nhiên đẩy cửa, cẩn thận dò hỏi.

Tô Minh ngăn người, ngẩng đầu lên: “Có chuyện gì quan trọng sao?”

Thư ký lắc đầu: “Không biết!”

Lại tiếp tục cúi đầu xem văn kiện, Tô Minh hờ hững nói: “Nói cô ta muốn gặp tôi phải hẹn trước, lúc nào tôi rảnh lại nói tiếp.”

Biểu tình trên mặt thư ký giống như bị sét đánh.

Khép cửa văn phòng lại, nhỏ giọng thảo luận với bạn thân của mình: “Tô tổng với Bành tiểu thư xảy ra chuyện gì vậy?”

“Không thể nào, Tô tổng rõ ràng rất coi trọng Bành tiểu thư.”

“Không gặp Bành tiểu thư, đây chính là lần đầu tiên!”

oOo

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bành Bối Bối tức giận đến đỏ bừng, nghe mấy lời chằm chọc của đám nhân viên cũng vẫn quật cường ngồi trong đại sảnh không chịu rời đi.

“Bành tiểu thư, hôm nay Tô tổng đã ra ngoài rồi, nếu cô muốn gặp ngài ấy, phải hẹn trước!”

Đây là chuyện gì?

Từ ngày biết Tô Minh đến nay, chuyện như thế này chưa từng phát sinh, Tô Minh sao có thể để cô ta chờ?

Nhưng mà giờ phút này Tô đại boss đang nổi nóng lại không thể chờ thêm nữa, tự mình gọi điện cho An Tĩnh.

Điện thoại reo lên rất lâu mà vẫn người kia vẫn không nhấc máy.

Nhẫn, nhẫn. Tô Minh trầm nghĩ, có khả năng cô ấy không nghe được.

Một giờ sau, Tô Minh lại gọi lần nữa. Sau một lúc lâu, đối phương vẫn không nghe máy.

Gân xanh trên trán nhảy lên, sắc mặt Tô Minh càng thêm âm u.

Ba tiếng sau, Tô Minh lại lần nữa nhấn số.

“Số điện thoại này hiện đang tắt máy, xin vui lòng gọi lại sau...”

Lửa giận bùng nổ, điện thoại bị ném lên vách tường không chút lưu tình.

“Cộp” một tiếng, điện thoại rơi trên mặt đất, chia năm xẻ bảy.

Sắc mặt âm u, Tô Minh gọi trợ lý vào: “Mau đặt vé máy bay, ngay bây giờ!”

Nói rồi lập tức sai bước đến thang máy.

Lúc đến đại sảnh, Bành Bối Bối nhìn thấy hần từ thang máy tổng giám đốc đi xuống, hai mắt đầm lệ đang định gọi tên hần, không ngờ Tô Minh giống như không nhìn thấy, hờ hững lướt qua.

Bước chân của hần cực kì vội vàng, ánh mắt chưa từng dừng trên người cô ta một giây nào.

Vậy mà thư ký nói, Tô tổng không có ở công ty.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Con người một khi không chiếm được thứ mình muốn, nhất định sẽ miên man suy nghĩ, thật bất hạnh, Tô Minh cũng không ngoại lệ.

Trong đầu hần không ngừng nghĩ đến An Tình, nghĩ đến phương diện tình biệt ly, chán ghét hần, không muốn nhìn thấy hần.

Nghỉ phép rất thoải mái, nhưng mà An Tình vẫn phải hoàn thành nhiệm vụ. Ngẫu nhiên hệ thống lại nhảy ra uy hiếp một câu, khiến An Tình không thể không về nước.

Bởi vì nghỉ phép thời gian dài, bây giờ nhiệt độ trong nước và nước ngoài chênh lệch rất lớn. An Tình mua vé máy bay về nước, vừa xuống sân bay liền cảm thấy cả người lạnh buốt.

Nghĩ nghĩ, thì ra đã là tháng 11 rồi.

Cô tiến vào trò chơi này cũng đã khá lâu rồi.

Gọi taxi đi đến công ty Tô Minh.

An Tình mang theo bao lớn bao nhỏ xuống xe, cả người đều bọc kín mít, khăn quàng cổ dày làm bằng nhung gần như che hết cả khuôn mặt.

Trước khi về nước An Tình chưa từng gọi điện cho Tô Minh, tuy rằng mấy bảo tiêu đã làm hết trách nhiệm đưa số điện thoại của hần cho cô.

An Tình cong môi cười, giả hoạt như hồ ly.

oOo

Trợ lý mang vé máy bay cho Tô Minh.

Sau lưng Tô Minh là mấy thư ký, hần dặn dò: “Lịch trình mấy ngày sau dời lại, khi nào tôi về nước lại xử lí.”

Hần muốn ra nước ngoài một chuyến, không thể chờ đợi muốn gặp cô gái hần ngày đêm mong nhớ.

Vừa nói xong, hần lập tức bước ra cửa công ty, trên mặt vẫn bình tĩnh nhưng khóe môi mím lại đã nói rõ tâm tình hần vẫn rất tồi tệ.

Duỗi tay kéo cả vật một cái, buồn bực thở hắt ra, Tô Minh bước xuống bậc thang.

Hần có chút không hiểu rõ chính mình.

Vô duyên vô cớ nhớ nhưng một cô gái, trong lòng bực bội không rõ lí do, loại cảm giác này hần thực không thích ứng.

Thành ra suy nghĩ lúc nào cũng lộn xộn, làm việc cũng không thể tập trung, hiệu suất giảm xuống một nửa.

Hần dừng bước chân: “Không cần đi theo tôi!” Hần bực bội nhíu mày, lại lấy điện thoại ra lần nữa.

Vẫn không có cuộc gọi đến.

Nhìn xuống cảm giác táo bạo muốn ném điện thoại xuống, hắt hất vào một hơi, trầm tư suy nghĩ.

Cô ấy chán ghét hẳn đến vậy sao? Thậm chí còn có ý tắt máy?

Sắc mặt tối sầm, tâm tình nháy mắt rơi xuống đáy cốc.

Rõ ràng chỉ mới thời gian trước thôi, cô còn đỏ mặt nói thích hẳn!

Không, không được, hẳn nhất định sẽ không để cô rời khỏi hẳn!

Chỉ cần là người hẳn muốn, hẳn sẽ không bao giờ buông tay!

An Tĩnh, em trốn không thoát đâu!

“Rầm!” Nhắc chân đá lên xe hơi số lượng giới hạn bên cạnh một cái thật mạnh. Sắc mặt Tô Minh âm trầm dọa người, ánh mắt lóe lên ánh sáng lạnh.

“Tô...Tô tiên sinh?”

Nghe thấy giọng nói kia, cả người Tô Minh cứng đờ.

An Tĩnh kéo theo hành lý nặng nề, bước nhanh về phía bóng dáng quen thuộc kia.

Cô không nghĩ lại có thể gặp Tô đại boss nhanh như vậy, rất ngoài ý muốn, nhanh chóng mỉm cười chào hỏi: “Tô tiên sinh, ngài muốn đi ra ngoài sao?”

Thật lâu sau, Tô Minh mới quay người lại, khuôn mặt nhỏ nhắn quen thuộc đập vào mắt, đang nhìn hẳn híp mắt cười ngọt ngào.

Cô không hề báo trước đột nhiên xuất hiện, khiến cả người Tô Minh đại ra.

Bởi vì thời tiết lạnh giá, cô mặc quần áo kín mít, khuôn mặt bị che phủ hơn phân nửa, chớp mũi hơi ửng đỏ, hai mắt to tròn vui sướng nhìn chằm chằm hẳn.

Cô ấy, không phải đang ở nước ngoài sao, vì sao lại ở đây?

Hồ hập Tô Minh như dừng lại, ánh mắt lưu luyến dừng lại trên người cô, trong lòng đột nhiên cực kì rung động.

“Tô tiên sinh, đã lâu không gặp.”

“Ngài đã xuất viện rồi? Dạ dày còn đau sao? Có uống nhiều rượu không?”

Câu hỏi liên tiếp không ngừng thốt ra từ cái miệng nhỏ nhắn, Tô Minh nhất thời ngơ ngác, nhất thời không biết phải trả lời thế nào.

Hồi lâu, mới nhen ra một câu: “Sao em đã trở lại rồi?”

Vừa dứt lời, Tô Minh liền hối hận.

Không khí lâm vào trầm mặc.

Lát sau, Tô Minh nghe được tiếng nói nhỏ tí của cô: “Em...Em nhớ anh.”

Nói xong, cô lập tức rũ mắt, không dám nhìn hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chương 17: Chương kết

Trái tim Tô Minh căng thẳng, cổ nén khoe miệng đang muốn cong lên, vui sướng giống như sóng biển đánh sâu vào, trong nháy mắt đã bao phủ hẳn vào trong đó.

“Mấy ngày nay...Tôi đã suy nghĩ rất nhiều...Đi rất nhiều nơi nhưng đều sẽ nghĩ đến ngài...”

“Tôi thích Tô tiên sinh, cho dù ngài chán ghét tôi!” Khóe môi mím lại, An Tĩnh lâm vào trầm mặc.

Thần kinh căng chặt như dây cung lúc này đứt phụt một cái, bên tai Tô Minh nổi lên âm thanh ong ong, trong đầu không ngừng phóng đại câu nói: “Tôi thích Tô tiên sinh...”

Nhất thời, hắn cảm thấy mình có chút choáng váng, hưng phấn, còn có một loại cảm giác mang tên hạnh phúc vây xung quang hắn.

Thì ra, cô ra nước ngoài không phải bởi vì chán ghét hắn. Cô ấy vẫn thích hắn, cảm giác mừng như điên bỗng trào ngập đại não.

“Tôi thích Tô tiên Sinh, cho dù...ngài chán ghét tôi.” Âm thanh nho nhỏ mang theo một chút nghẹn ngào.

Tâm trạng vui sướng nhất thời biến mất, Tô Minh nhủ mảy, âm thanh thút thít làm cho tim hắn nổi lên một trận co rút đau đớn.

Vì cái gì lại ăn nói khép nép như vậy?

Thân hình nhỏ xinh thọt lỏm trong quần áo dày nặng, có vẻ nhỏ bé yếu ớt như vậy.

Tô Minh nhìn nàng, trong lòng mơ hồ không rõ.

Ký ức quá xa xăm, hắn thậm chí không nhớ rõ dáng vẻ lần đầu hắn nhìn thấy cô là như thế nào.

Nhưng hắn lại nhớ thật kĩ từng giây từng phút cùng cô ở chung.

Lần đầu tiên cô nói thích hắn, còn cả thời gian hắn nằm viện kia, nụ hôn cuồng nhiệt ngày đó, đột nhiên làm cho hắn không kịp phòng bị.

Trong lòng giống như có một cái lông chim nhỏ nhẹ nhàng quét qua, ngứa ngáy, rung động, làm cho trái tim hắn ngo ngoe rục rịch.

“Khụ...không phải có điện thoại...” Tô Minh nghẹn hồi lâu, ngu ngốc nói.

Đối với chuyện này, hắn vẫn canh cánh trong lòng.

Nếu cô không chán ghét hắn, vì sao lại không chịu gọi điện thoại cho hắn?

An Tĩnh sùng sốt, nhìn mắt Tô Minh, bỗng nhiên phụt cười ra tiếng.

Cô đương nhiên sẽ không thừa nhận đây là mưu kế của mình.

Không khí nhuộm đậm bi thương trong nháy mắt bị đánh vỡ.

Sắc mặt Tô đại boss lại đen.

Cười xong, An Tĩnh lại lần nữa nhìn về phía hắn.

Hôm nay hắn mặc toàn thân đều là màu đen, quần tây làm nổi bật hai chân thẳng tắp thon dài, mái tóc đen trong gió hơi hỗn loạn, môi mông mím lại, một đôi con ngươi đen sáng lấp lánh, không hề chớp nhìn chằm chằm vào cô.

Mím môi cười, An Tĩnh kéo một nửa khăn quàng cổ rất dày trên cổ xuống, bỗng nhiên nhón mũi chân.

“Ấm áp sao?” Hai tay vòng qua cổ hắn, quần khăn quàng cổ mang theo hơi ấm của cô lên cổ hắn.

Cô nghiêng đầu nhìn hắn, hai mắt đen láy lóe ánh nước, chớp mũi còn có chút phỉm hồng, miệng nhỏ đỏ hồng hơi gợn lên.

Trên cổ ấm áp khiến Tô Minh ngây ra quên mất ngăn cản, cúi đầu đối mặt với khuôn mặt nhỏ trắng nõn ửng hồng của An Tĩnh.

Hai khuôn mặt áp sát, có thể cảm nhận cả hơi thở ấm nóng của đối phương.

Trái tim ngứa ngáy, Tô Minh cảm thấy bất kì chỗ nào cô chạm qua đều tê dại.

Trái tim đang căng chặt ngay lúc này trở nên mềm mại, nổi lên từng đợt gợn sóng, lan xa ra mãi, làm cho người ta ấm áp thoải mái.

Cảm giác cô mang đến, luôn khiến cho hắn không thể cưỡng lại.

Đột nhiên, rồi lại vui vẻ chịu đựng.

“Thật ra mấy ngày nay...”

Cô lại bắt đầu nói cái gì đó, nhưng mà hắn đã không thể nghe rõ nữa, hắn cũng không muốn nghe, chỉ nhìn chằm chằm vào cái miệng nhỏ nhắn đang không ngừng khép mở.

“An Tĩnh”

Cô sững sốt, vừa nhẹ giọng lên tiếng, môi đã bị một nụ hôn lấp kín.

Cánh môi mang theo chút hơi lạnh của hân dấn lên môi cô, mềm mại cọ xát, tạo nên xúc cảm ấm nóng dịu dàng. Không biết là ai đẩy hàm răng người kia ra trước, mang theo một chút bá đạo, môi lưỡi hai người không ngừng dây dưa quấn quýt.

[Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu+10]

[Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu+20]

Chóp mũi tràn đầy hơi thở của đối phương, không khí mang theo một chút ngọt ngào.

An Tĩnh bị hân giam cầm trong ngực.

Nhớ cô...Rất muốn cô...

Những ngày không có cô bên cạnh, mỗi một giây hân đều nhớ cô.

Gương mặt cọ xát đối phương, hơi thở không muốn xa rời.

Thân hình mềm mại của cô đang ở trong ngực hân.

“An Tĩnh.”

Cô hơi hơi thở gấp, đôi môi bị hân hôn kiều diễm sáng bóng. An Tĩnh nghe hân gọi liền ngẩng đầu.

Tô Minh mỉm cười, thiên địa giống như thất sắc, mang theo vẻ ấm áp nhu tình, khiến người ta không thể rời mắt.

Hân hình như đã nghĩ thông suốt một điều.

Cảm xúc từ lâu đến tận bây giờ, bị hân cố tình bỏ qua, quên mất.

Trái tim rung lên rộn ràng, hân rõ ràng nghe thấy từng nhịp đập làm say lòng người.

Gương mặt hơi say.

Giữa trời đông giá rét, trong tiếng gió, hân dùng âm thanh trầm ấm, ghé sát vào tai cô, nói ra câu nói động lòng người nhất trên đời:

“An Tĩnh, ở lại bên cạnh anh, được không?”

~Hết phần 1~

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tướng quân thỉnh xuống ngựa (1)

[Đình! Chúc mừng người chơi lần đầu vượt cửa thành công! Giá trị hắc hóa +1000, thỉnh không ngừng cố gắng!]

[Đình! Chúc mừng người chơi nhận được bao lì xì lớn dành cho tân thủ, một quyền “cầm nang diệu kế”, sẽ được mở ra từ lần công lược tiếp theo!]

Âm thanh lạnh băng vang lên, An Tĩnh chậm rãi mở mắt.

[Đình! Đình! Đình! Mở khóa nhiệm vụ thứ hai, thỉnh người chơi lựa chọn mục tiêu!]

An Tĩnh sững sốt, có thể lựa chọn mục tiêu công lược?

[Mục tiêu công lược: 1. Boss cũng bệnh kiều 2. Boss quá cao lãnh 3. Boss thật ngạo kiều]

[Thỉnh lựa chọn trong mười lăm giây, nếu không hệ thống sẽ chọn ngẫu nhiên!]

Nghĩ tới nghĩ lui, An Tĩnh lựa chọn mục tiêu thứ hai. Trong mắt cô, chỉ có Boss thứ hai là tính cách độc đáo, còn hai Boss còn lại, cơ bản là có bệnh!

[Đình! Chúc mừng người chơi đã giải khóa cốt truyện mới, Boss quá cao lành!]

[Thình người chơi kiên nhẫn, hệ thống đang trong quá trình truyền thống...]

Ánh sáng bạc chọt lóe, số liệu không lồ không ngừng tràn vào trong đại não An Tĩnh.

Lần này, thân phận của cô là một vị công chúa, cũng tên là An Tĩnh, phong hào An Dương Công Chúa.

Không sai, lần này cô không cần thận mở khóa cốt truyện cổ đại!

Vị An Dương Công chúa này không chỉ có mẫu thân là Hoàng Hậu, còn có một ca ca là Thái Tử, có thể nói là vừa sinh ra đã ngậm thìa vàng, ngàn vạn sủng ái tại một thân, từ đó dưỡng ra tính tình tùy hứng điều ngoa.

Mà lần này nam chính của câu chuyện vừa đúng là Thái Tử, ca ca ruột của An Dương Công Chúa!

Bởi vì đủ loại nguyên nhân, nam chính cưới nữ chính Bạch Chi làm Trắc Phi, hai người lập tức mở ra chế độ Mary Sue, diễn một màn ngược luyến tình thâm, càng ngược lại càng yêu mới kinh chứ!

Nhưng mà, Bạch Chi và Đại Boss phản diện của cốt truyện này lại là thanh mai trúc mã!

Thân là Trấn Quốc đại tướng quân, vốn là Tiêu Cùng và Bạch Chi đã đính hôn, chỉ thiếu chưa rước người vào cửa. Đáng tiếc đúng lúc này giặc Oa dẫn quân xâm chiếm, Tiêu Cùng chạy đến biên quan đánh giặc. Lần này vừa đi đã ba năm, nhưng mà khi trở về cũng chỉ là cảnh còn người mất, Bạch Chi nay đã là Trắc Phi của Thái Tử!

Ánh sáng bạc lại lóe lên lần nữa, ý thức An Tĩnh thanh tỉnh, cảnh tượng trước mắt đã hoàn toàn khác biệt với trước đây, khóe miệng An Tĩnh không tự chủ được hơi nhếch lên.

“Công Chúa, hôm nay là sinh nhật của ngài, Hoàng Hậu nương nương đang chờ ngài qua đó.”

An Tĩnh lúc này mới hoàn hồn, nhìn cung nữ đang nôn nóng: “Đã biết!”

Tiểu cung nữ đang quỳ gối trên mặt đất sùng sốt.

An Tĩnh nhếch khóe môi, cô thiếu chút nữa thì quên mất tính cách của nguyên chủ: “Gấp cái gì?” Nói xong, trừng mắt tiểu cung nữ kia một cái.

Công chúa tính cách ương ngạnh, biểu hiện không thể quá hiền lành.

Dứt lời, cô đứng dậy sửa sang lại y phục hoa lệ của mình, gọi cung nhân cầm gương đồng đến.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn không tì vết, đôi môi đỏ mọng hoàn toàn đối lập với da thịt nõn nà. Mái tóc đen nhánh tuyệt đẹp được xõa tung trên vai, hai mắt lấp lánh như sao đêm, hai hàng lông mi thon dài như vẽ. Môi đỏ cong lên, giống như tiên tử hạ phàm.

Chẳng qua thể nhân đều biết, tính cách của vị công chúa này không tốt lắm mà thôi.

“Mẫu hậu ~” An Tĩnh vừa tiến vào đã thấy Hoàng Hậu ngồi trên vị trí cao nhất, yêu kiều kêu lên một tiếng, sau đó lập tức nhào đến.

Trên mặt Hoàng Hậu tràn đầy sủng ái, ôm An Tĩnh vào ngực đùa giỡn một phen.

Vị công chúa này ở trước mặt Hoàng Hậu tuyệt đối là nữ nhi ngoan ngoãn!

Phi tử, quần thần và các công tử thế gia sôi nổi tiến lên tặng lễ vật sinh nhật.

“Tiêu tướng quân đến----” Theo tiếng thông truyền của thái giám, tất cả mọi người lập tức im lặng, nín thở theo dõi.

An Tĩnh nhếch môi đỏ mọng, hơi nâng mắt.

Tiêu đại tướng quân Tiêu Cùng mấy ngày trước vừa khai hoàn hồi kinh, thanh thế to lớn, uy phong tứ phía, lại lấy lý do đường xá mệt nhọc uyển chuyển từ chối gặp mặt mọi người, chỉ vào cung yết kiến Hoàng Thượng.

Một vị tướng quân khiến địch quốc nghe tên đã sợ mất mật như vậy, trong lòng mọi người như bị mèo cào, khẩn thiết muốn nhìn thấy tôn dung của hắn. Đáng tiếc, từ đó đến nay hắn đều chưa từng xuất hiện trước mặt thế nhân, sao có thể không khiến người ta tò mò?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 19: Tướng quân thỉnh xuống ngựa (2)

Ngồi bên cạnh Thái Tử, ngón tay Bạch Chi cứng ngắc, lông mi khẽ run lên, thật lâu sau, cũng chậm rãi ngước mắt.

Nam tử một thân cẩm y hoa phục màu đen thêu Bân Long từ tốn bước vào, bước chân trầm ổn mà hữu lực.

Chỉ trong một cái chớp mắt, tất cả mọi người đều cảm nhận được khí thế cường đại, chấn áp quần hùng.

Nam nhân thân hình vĩ ngạn*, mỗi bước chân đều giống như giẫm lên đầu quả tim mỗi người, khiến bọn họ ngay cả thở mạnh cũng không dám.

*vĩ ngạn: dáng người cao lớn, tuấn tú, khí phách

“Thần tham kiến Hoàng Thượng.”

Âm thanh trầm thấp mang theo một chút khàn khàn.

“Mau bình thân.”

Hắn chậm rãi ngừng đầu. Mày kiếm mắt sáng, môi mỏng gợi cảm, dáng người cao lớn lại không tục tằn. Hắn chỉ đứng đó, đã giống như hắc ung trong đêm đen, lãnh ngạo rồi lại khí phách bức người, giờ tay nhắc chân đều toát ra khí thế ngạo thị thiên địa.

[Đình! Xác định mục tiêu công lược, thuộc tính cao lãnh cũ kĩ* , độ khó ****]

*cũ kĩ ý chỉ anh nam chính hơi truyền thống, tôn trọng khuôn phép...Nàng nào có từ phù hợp hơn thì nói với ta để ta thay đổi nhá T_T

Đây chính là người đã chinh chiếm ba năm, khiến giặc Oa phải thất bại thảm hại, nhân xưng La Sát mặt lạnh, Trần Quốc tướng quân, Tiêu Cùng!

Nhìn không được nhìn nhiều một chút, An Tĩnh không thể không tán thưởng, vị tướng quân này đúng là tú sắc khả xan*

*tú sắc khả xan: sắc đẹp có thể thay cơm

Sau một lúc lâu, những người trên đại điện mới hoàn hồn, không nhìn được cảm thán.

Sắc mặt Bạch Chi trắng bệch, bàn tay gắt gao nắm chặt.

“Sao vậy?” Thái Tử quan tâm hỏi.

Bạch Chi lắc đầu.

An Tĩnh cười, gọi cung nữ mang lễ vật của hắn đến, cầm trong lòng bàn tay, nhưong mảy nhìn về phía Tiêu Cùng.

“Lễ vật của ngươi rất hợp ý ta!”

Sắc mặt Tiêu Cùng vẫn bình tĩnh, không nhìn ra vui buồn, hơi hơi gật đầu với nàng, cũng không nói nhiều, xoay người đi về phía chỗ ngồi của mình.

Cô cong môi, quả không hổ là BOSS cao lãnh.

Quần thần hòa thuận vui vẻ, long tâm đại duyệt, lập tức gọi An Tĩnh đến bên người: “An Dương, hôm nay là sinh nhật con, con muốn cái gì, Phụ hoàng đều cho con!”

“Phụ hoàng không nói đùa chứ?”

“Quân vô hí ngôn!”

“Thật sự?”

“Đương nhiên!”

Con người An Tĩnh xoay chuyển, nghĩ nghĩ, bỗng nhiên cong môi cười xấu xa, ngón tay tinh tế nâng lên, chỉ vào bóng dáng cao lớn đang đứng trong đại điện, giọng nói thanh thúy: “Nữ nhi muốn gả cho Tiêu tướng quân, thỉnh Phụ hoàng vì nữ nhi ban hôn!”

Mọi người kinh ngạc.

Trong đại điện nhất thời lặng ngắt như tờ.

Không khí nháy mắt lâm vào tĩnh lặng!

Công lược Boss phản diện lãnh tâm lãnh tình như Tiêu Cùng, trông cậy vào đối phương hiển nhiên không được. Vậy thì, cô chỉ có thể chủ động xuất kích thôi!

Tiêu Cùng ngẩng đầu, ánh mắt liếc nhìn nữ tử lớn mật cách đó không xa, chỉ thấy người nọ một thân váy dài đỏ thắm, tơ vàng thêu chim loan vô cùng tinh xảo. Bên ngoài khoác một tầng voan mỏng, tơ lụa bên hông nhẹ nhàng lay động.

Môi hồng răng trắng, ba ngàn tóc đen xõa tung, mọi người đều kinh ngạc trừng lớn mắt, chỉ có mình nàng mỉm cười đắc ý.

oOo

An Dương Công Chúa ái mộ Tiêu đại tướng quân!

Cái tin bất quá này đã truyền khắp các ngõ ngách của Hoàng Thành.

“Không hờ là công chúa hoàng gia, gan lớn như vậy!”

Hoàng Đế cũng không qua loa, đã đáp ứng điều kiện của An Tĩnh thì sẽ không nuốt lời, chỉ là việc này còn phải thương nghị.

Khả năng gặp chuyện mặt không đổi sắc, Tiêu Cùng đã luyện đến lô hòa thuần thành*, nghe được lời tuyên bố lớn mật của An Tĩnh, sắc mặt vẫn cứ bình tĩnh như thường.

*lô hòa thuần thành: cứ hiểu nôm na là thuần thực, quen thuộc như kiểu biến thành bản chất rồi ý > _ <

“Tướng quân, dạy ta cưỡi ngựa được không?”

An Tĩnh nháy nháy mắt to ngập nước, bàn tay chống cằm, vẻ mặt khẩn cầu nhìn vẻ mặt băng sơn vạn năm bất biến của Tiêu tướng quân.

Trước bàn, Tiêu Cùng mắt nhìn thẳng, không nhanh không chậm lau chuôi kiếm, giả bộ mắt điếc tai ngơ.

Về mặt nam nhân lãnh nghị*, môi mím lại, không thể nhìn ra bất kì tâm tình gì từ vẻ mặt của hắn.

*lãnh nghị: lạnh lùng + cương nghị

Lẽ ra nơi này là giáo trường, ngoài tướng lĩnh và binh lính, người ngoài không thể vào được mới đúng.

Nhưng mà An Dương Công Chúa là ai cơ chứ? Thiên hạ này có chỗ nào nàng không dám đến?

Hai mắt nàng nhìn chăm chăm vào hắn, chính là không chịu nhận thua, trong chốc lát, bỗng nhiên đưa tay nhỏ trắng nõn ôm lấy cánh tay hắn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Tướng quân thỉnh xuống ngựa(3)

An Tĩnh nhào người về phía Tiêu Cùng.

“Tướng quân...” Chỉ cảm thấy bên tai nóng lên, ngay cả Tiêu mặt lạnh cũng ngẩn ngơ.

Môi đỏ của nàng dán lên vành tai hắn, tay đang ôm chặt cánh tay hắn cũng không ngừng lắc lắc: “Tướng quân, dạy ta đi...”

“Công chúa xin tự trọng!”

Bỗng nhiên, Tiêu Cùng bỏ kiếm trong tay xuống, đẩy An Tĩnh ra.

“Trước chuồng ngựa có gã sai vặt, kĩ thuật cưỡi ngựa rất tốt, không bằng công chúa...”

“Không cần, ta muốn người dạy ta!”

“Gã sai vật kia sao có thể so sánh với ngươi?”

Không vui nhíu mày, An Dương Công Chúa da mặt dày lại tiếp tục đấm lên người hắn.

“Không được!” Hắn lắc đầu.

“Ngươi không đáp ứng ta liền không trở về cung!” Nói xong, nàng nhướn mày.

Sắc mặt Tiêu Cùng cứng đờ, mí mắt giật giật.

An Tĩnh công lực đánh người siêu đẳng không chịu buông tha hắn.

Sau một lúc lâu.

Tiêu Cùng thở dài, xoay người nói với thi vệ vài câu, nhận mệnh dẫn An Dương Công Chúa đến chuồng ngựa.

“Công chúa thỉnh lên ngựa.” (Ài, câu này sao cứ giống giống tên đầu dê thế nhỉ...)

Chọn một con ngựa nhỏ tương đối dịu ngoan, toàn thân nó đều là màu tuyết trắng, nhìn cũng khá đẹp.

An Tĩnh trừng mắt nhìn đối phương, sau một lúc lâu, trong ánh mắt nghi hoặc của Tiêu tướng quân, vươn tay ra...

Đối phương sững sốt.

“Tay, mau đỡ ta nha, ta sợ hãi!”

Gân xanh trên trán Tiêu Cùng rốt cuộc không nhịn được nhảy nháy lên.

Nhìn bàn tay kia sững sốt một lúc lâu, mới duỗi tay nắm chặt tay nàng.

Trong lòng An Tĩnh mừng thầm, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh khiết mang theo tươi cười tuyệt đẹp, môi đỏ cong lên dưới ánh mặt trời càng thêm lóa mắt. Nàng mặc y phục cười ngựa màu đỏ, một chân dẫm lên điểm tựa, một chân nâng lên cao.

Ngồi xuống yên ngựa, nàng đặc ý quay đầu lại cười với Tiêu Cùng.

Tiêu Cùng ngẩng đầu, ngược sáng nhìn nàng, dung mạo nữ tử đẹp như thiên tiên hạ phàm, lọn tóc tung bay, khuôn mặt nhỏ nhắn được bao phủ một vầng sáng nhân nhật, hiện ra vẻ đẹp khuyh đảo hết thảy.

An Tĩnh vui vẻ sờ sờ đầu ngựa, nghĩ thầm đây chính là lần đầu tiên nàng chạm vào ngựa sống.

Lại không biết chạm phải chỗ nào, con ngựa bỗng nhiên hí vang một tiếng, cả người nàng run lên, duỗi tay nắm chặt lấy dây cương.

Con ngựa lại đột nhiên giơ cao hai chân trước, nửa người lo lửng trên không trung.

Ngoài dự liệu, ngón tay trượt một cái, cả người nàng ngã về sau, cả người và yên ngựa đều trượt xuống!

“A!” Nàng kinh hoàng hét chói tai.

Nhắm chặt hai mắt lại, đau đớn trong dự liệu lại không hề có.

“Công chúa bình tĩnh, không sao rồi!”

Một lát sau, nàng chậm rãi mở mắt, lập tức đối diện với khuôn mặt không biểu tình và ánh mắt không chút gợn sóng của hắn.

Tiêu Cùng ôm lấy nàng vào trong ngực, bàn tay to rộng giữ lấy vòng eo mềm mại của nàng, có vẻ cực kì thân mật.

Nhìn khuôn mặt tuần tú rõ ràng gần trong gang tấc, An Tĩnh hơi đỏ mặt, sau khi phản ứng lại, cánh tay lập tức quấn lên cổ hắn.

Đôi môi đỏ mọng gần như dán sát vào sườn mặt hắn, mà đôi mắt đen long lanh của nàng đang nhìn chăm chăm vào hắn, quanh quẩn quanh chóp mũi đều là mùi hương nhân nhật tỏa ra từ thân thể nàng.

“Tướng quân...” Nàng cong môi khẽ gọi.

Tiêu Cùng chỉ cảm thấy khuôn mặt tuyết trắng kia càng ngày càng sát lại gần hắn...

Một nụ hôn nhẹ nhàng lướt qua sườn mặt hắn.

Tiêu Cùng ngây người.

Nàng cong môi, đầu nhỏ còn cố ý xấu xa cọ cọ vào cổ hắn, híp mắt cười giảo hoạt như hồ ly.

Thật lâu sau, giọng nói trầm thấp truyền đến, cùng với âm thanh nhắc nhở lạnh băng của hệ thống...

“Công chúa quá phận!”

[Đỉnh! Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu +10]

Hắn buông bàn tay đang giữ eo nàng ra, thả nàng xuống đất.

“Không muốn!” Liều mạng lắc đầu, cánh tay đang ôm chặt cổ hắn không chịu buông ra, thân thể càng không ngừng cọ xát lên người hắn.

Tiêu Cùng nhú mày, không nghĩ đến công chúa lại vô lại như vậy.

Nhìn công chúa khóc lóc la lớn không khác gì tiểu hài tử, trong lòng hắn lại càng bức bối.

Buông cũng không được mà cứ ôm như vậy cũng không xong, Tiêu Cùng đứng im.

“Tướng quân, ta có thể gả cho người sao?”

Hai mắt An Tĩnh mở lớn, chân thành nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phần 2 - Chương 4

Tiêu Cùng nghe vậy cả người cứng đờ, thật lâu sau, hắn cúi đầu, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn thiên chân vô tà.

“Việc này, đều có Hoàng Thượng làm chủ.” Nói xong, bất động thanh sắc thả nàng xuống đất.

Câu trả lời không chút sai lệch, lại linh hoạt tránh đi vấn đề của nàng.

An Tĩnh nhướng mày, cong môi: “Nếu người không cưới ta, ta sẽ không đi.”

Bỗng nhiên, nàng lại phản công lần nữa, cánh tay vòng qua cổ hắn, lập tức lại nằm gọn trong ngực hắn.

Gương mặt nàng dán vào cổ hắn, có chút mềm, sắc mặt hắn vẫn không thay đổi, chỉ là nhắm mắt lại.

Đúng lúc này, có một số binh lính bắt đầu đi đến giáo trường.

An Tĩnh cong môi cười, thầm nghĩ nàng đã tính toán thời gian trước rồi mới tới đây., đương nhiên không thể để cho vị Tiêu tướng quân này dễ dàng chạy thoát.

Bên ngoài giáo trường dần dần ồn ào lên, cho dù là Tiêu Cùng, trên trán cũng toát ra một chút mồ hôi.

Nam nữ chưa cưới gả, để người ngoài nhìn thấy hai người bọn họ ở riêng, ít nhiều cũng sẽ có một chút nhàn ngôn toái ngữ.

“Tướng quân, người có cưới ta hay không?” An Tĩnh càng dán sát người vào hắn, gần như cả người đều dính lên thân hình cường tráng của hắn.

Tiêu Cùng rất muốn đẩy nữ nhân đang dính trên người mình ra.

Nhưng mà đối phương là công chúa yêu kiều yếu đuối, nếu hắn đẩy nàng ra, nàng lại nháo ra chuyện gì nữa?

An Tĩnh cười tủm tỉm, cứ như vậy cùng hắn giằng co.

“Rầm” một tiếng, An Tĩnh rất lâu cũng không nghe được câu trả lời, nguồn nhiệt cạnh người bỗng nhiên biến mất.

Nàng kinh ngạc ngoài đầu nhìn, ở đâu còn thấy bóng dáng Tiêu Cùng?

Bên tai chợt truyền đến tiếng hét chói tai.

“Tướng quân ngất xỉu!”

An Tĩnh cúi đầu, lập tức nhìn thấy nam nhân cao lớn ngã trên mặt đất, không không chế được há to miệng.

Một vị tướng quân như hấn, sao có thể yếu như vậy?

oOo

“Khi còn ở trên chiến trường, tướng quân bị trúng một tên bên ngực trái, lúc đó hôn mê một tháng, suýt chút nữa không cứu được.”

“Việc này chưa từng truyền ra ngoài, bây giờ sinh hoạt đã không đáng ngại, chỉ là vẫn cần hành động cẩn thận.”

Đội thái y kéo quần áo trên người Tiêu Cùng xuống, lộ ra phía sau lưng, An Tĩnh sợ đến hít một ngụm khí lạnh.”

Làn da gần như không có một chỗ hoàn chỉnh, vết sẹo lớn bé trải rộng, có sâu, có nông, hiển nhiên là vết thương mới, máu thấm ướt cả băng gạc.

“Khụ...” Lão thái y xấu hổ nhìn An Dương Công Chúa.

An Tĩnh ngẩng đầu: “Như thế nào? Còn không mau trị! Nhìn chăm chăm ta làm cái gì?”

Lão thái y “...”

Một cô nương chưa lấy chồng, nhìn chăm chăm lưng trần của nam tử, như thế còn ra thể thống gì!

Nhưng mà những lời này vẫn bị lão nuốt vào trong bụng.

Bôi thuốc, đắp chăn mỏng lên, Tiêu Cùng lẳng lặng nhắm mắt.

Mọi người bị công chúa đuổi hết ra ngoài, nàng cúi người chống tay lên thành giường, chăm chú nhìn khuôn mặt nam nhân, bĩu môi, thì thầm nói: “Ngây thơ!”

“Ngu ngốc!”

“Đầu gỗ!”

Đúng lúc nàng đang mắng hăng say, lại liếc mắt nhìn thấy lông mi người trên giường khẽ động.

Ngẩn người.

Một lúc sau, nàng nghiêng ngẫm cong lên khóe môi, sẽ không là tỉnh lại rồi nhưng lại giả vờ ngủ đấy chứ?

An Tĩnh bỗng nhiên vươn tay, thò vào trong y phục của hấn, động mạnh một cái, rồi lại đột nhiên dừng lại.

Tiếng hít thở bên tai trở nên nặng nề hơn một chút.

Trong lòng nàng ần ần ghen cười.

Hắn đây là có bao nhiêu “sợ” nàng?

Lại nhìn hấn trong chốc lát, thấy hấn già bộ quá giỏi, cũng lười vạch trần.

Nàng chuyển đầu, lại gần khóe môi của hấn, hạ xuống một cái hôn nhẹ nhàng.

“Ngươi nghỉ ngơi đi, ta không quấy rầy ngươi, đi về trước.”

Tiếng bước chân càng ngày càng xa, thật lâu sau, lông mi của người nằm trên giường khẽ run rẩy, chậm rãi mở hai mắt ra, đôi đồng tử sâu thẳm nhìn chăm chăm trần nhà ngấn người.

Bỗng nhiên, hấn giơ tay chạm vào khóe môi vừa được hôn.

Mềm mại, còn có chút lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Phần 2 – Chương 5

An Tĩnh đứng ở ngoài cửa phòng rớt cuộc không cần cố nén, tiếng cười nhật tràn ra từ khóe môi.

[Tĩnh! Chúc mừng người chơi, độ hảo cảm của mục tiêu +10]

An Tĩnh để cung nữ giúp mình mặc cung trang, nhìn nữ tử xinh đẹp trong gương, bỏ đồ vật trong tay xuống: “Đi thôi”

Tin tức truyền đến cực nhanh, chuyện Tiêu Cùng bị thương thông qua vị thái y lắm mồm kia mà truyền khắp hoàng cung.

Cho dù như vậy, Tiêu Cùng vẫn như cũ mang vết thương đến giáo trường luyện binh, chưa một ngày vắng mặt, vì vậy nhận được không ít lời tán dương.

Cong khóe môi, An Tĩnh nghĩ đến, từ ngày đó đến giờ nàng vẫn không đi tìm hắn, dù sao quá nóng lòng lại dọa người ta chạy mất thì không tốt.

Đội nàng đi vào giáo trường, đẩy cửa phòng Tiêu Cùng ra, lại nhìn thấy một bóng hình quen thuộc đang đứng đó.

Lập tức sững sốt.

Nhưng nàng lại không đột ngột bước vào quấy rầy, hai mắt nhìn chăm chăm vào người kia.

Rớt cuộc, người nọ lộ ra một bên sườn mặt, khuôn mặt không dấu nổi vẻ lo lắng.

Thế nhưng là Bạch trắc phi!

Trong lòng nàng có chút ngoại ý muốn, nữ chủ sao lại ở đây?

Nếu lấy danh nghĩa thanh mai trúc mã đến thăm bệnh cũng không sai, nhưng mà Tiêu Cùng và Bạch Chi lại từng có hôn ước, bây giờ nàng ta đã là Thái Tử trắc phi, về lí về tình, một mình ở chung với Tiêu Cùng đều là không đúng.

Trực giác của nàng cho thấy, để vai ác và nữ chủ tiếp xúc càng nhiều, nhiệm vụ công lược của nàng lại càng bất lợi.

Nghĩ nghĩ, nàng duỗi tay, “cạch” một tiếng đẩy cửa ra.

“Tướng Quân, ta tới thăm ngươi nè, ngươi đã khỏi bệnh rồi chứ?” Nói xong, nàng bỗng dưng trừng lớn mắt: “Tẩu tẩu?”

Nghe được âm thanh, cả người Bạch Chi run lên.

“Sao ngươi lại ở chỗ này?”

Trong nháy mắt, sắc mặt Bạch Chi tái nhợt vô cùng.

Bạch Chi cẩn thận giải thích một phen, cuối cùng An Tĩnh cũng không dùng ánh mắt kì lạ để nhìn nàng ta nữa.

Đáy lòng nàng ta thở phào, cảm khăn tay lau mồ hôi trên trán: “Trong cung còn có việc, ta xin phép về trước.”

An Tĩnh nhìn mắt Tiêu Cùng.

Chỉ là hắn vẫn như cũ là vẻ mặt than không biểu cảm.

Bạch Chi vội vàng rời đi, khép lại cửa phòng, trong phòng chỉ còn lại Tiêu tướng quân và An Dương Công Chúa.

Tiêu Cùng ngồi trên ghế, bàn tay chống đầu, cũng không nhìn nàng, rừ đầu xuống tựa hồ đang nhắm mắt điều tức.

Hai mắt An Tĩnh không chớp nhìn chăm chăm đối phương hồi lâu.

Tiêu Cùng chỉ cảm thấy chớp mũi bỗng nhiên có một mùi hương nhân nhật quần quanh, đầu vừa ngẩng lên đã đối diện với khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.
Ngẩn người.

“Vết thương đã tốt rồi sao?”

Tiêu Cùng nhú mày, gật gật đầu.

Ai ngờ nàng cong môi, đi đến bên cạnh hắn, duỗi tay đánh mạnh lên lưng hắn một cái.

Giật mình, khuôn mặt Tiêu Cùng nháy mắt liên vắn vẹo.

Chắc chắn là vẫn rất đau.

Nàng cũng không nói nhiều, lập tức ra lệnh: “Cởi quần áo!”

Ngước mắt, Tiêu Cùng lẳng lặng nhìn nàng, không nói một lời.

Không khí trong phòng nhất thời yên lặng xuống.

Thấy hắn sau một lúc lâu vẫn bất động, An Tĩnh hít mắt cười, cọ tới cọ lui dựa sát lại gần hắn, đầu gác trên bả vai của hắn, một bàn tay đã bắt đầu cởi cúc áo của hắn.

Một cái.

Hai cái.

Ba cái.

Cổ tay bỗng nhiên bị một bàn tay to cầm lấy, trên đỉnh đầu vang lên âm thanh trầm thấp.

“Công chúa!”

Nàng ngẩng đầu, hai mắt vô tội nhìn hắn, có vẻ thiên chân vô tà.

“Như vậy không hợp lễ nghĩa.”

Nàng mỉm môi cười, lắc lắc đầu, ý tứ là nàng không thêm để ý, vì thế bỏ tay hắn ra, nàng lại tiếp tục cởi quần áo của hắn.

Tựa hồ không thể nhịn được nữa, hắn duỗi tay đẩy nàng ra, phút chốc giữa hai người đã kéo ra một khoảng cách.

Ai ngờ nàng không tức giận, cũng không khóc nháo... mà tiếp tục dính lên người hắn.

Nàng ý đồ cởi quần áo của hắn, hắn trốn tránh, đã không thể làm nàng bị thương, lại phải tìm cách tránh tay nàng, trong lòng vô cớ sinh ra một chút tức giận.

Rốt cuộc, sắc mặt hắn đen như đáy nồi, trong mắt mang theo hai phần không vui nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.